

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcy i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy składać.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, czterocześni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Płonna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francji, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

W roku 1897 felieton nasz wypełni jedno wielkie nazwisko:

Henryka Sienkiewicza.

To starczy za cały i najlepszy program. Rozpoczęliśmy druk obyczajowej powieści znakomitego pisarza naszego, osnutej na tle kosmopolitycznego życia na Riwierze p. t.

„NA JASNYM BRZEGU“

Równocześnie drukujemy wielką historyczną powieść Henryka Sienkiewicza:

„KRZYŻACY“

Nowo przybywający prenumeratorowie mogą otrzymać początek obu powieści.

W celu jednak ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie przedpłaty.

Od Administracji.

Główny skład i ekspedycja miejscowa „Gazety Lwowskiej“ pozostaje i na rok 1897 w Biurze dzienników Ludwika Płonna przy ulicy Karola Ludwika 1. 9.

We wszystkich jednak innych agencjach dzienników, oraz trafikach można prenumerować i nabywać pojedyncze numery „Gazety Lwowskiej“ począwszy od 1 lutego.

LISTY PARYSKIE.

W lutym.

(Z teatrów. — Sezon wielkich imion. — Pailleton i Hervieu w Komedii francuskiej. — Kwe-ramaty na scenie. — Odeon. Gilotyna „Spirytus“ i kracz p. Sardou. — Powodzenie „Ludzie“ Björnsona. — Brandes o Ibsenie. — Ankieta „Revue blanche“ o wpływie Skandy- nawczyków. — Wysiłki w celu stworzenia now- ej sztuki francuskiej. — „La Douleuse“ Donnaya. — Francuska opera przyszłości. — „Messidor“ i „Le Boeuf Gras“. — Polskie koło literacko-artystyczne. — Nasi muzycy.)

(Dokończenie)

Wpływ poważnych tych utworów na twórczość autorów francuskich — jeśli nie na coraż dobitniej. Działalność scen literackich, naj- pierw „Théâtre Libre“, dziś teatru „L'Oeuvre“ — przeszła bez śladu. Jaką popularnością cieszą się dziś we Fran- cji, tego dowiodło oburzenie, jakie wywołał ten wizerunek kochał artykuł Brandesa o Ibsen- ie, umieszczony w piśmie „Cosmopolis“. Arty- kuł ten pozbawia dzieła Ibsena tego, co sta- nowi jego główny urok w oczach Francu- zów: tajemniczego, symbolicznego znacze- nia. Rozczarowanie tem większe, że Bran- des — jak twierdzi — przenawia w imieniu samego Ibsena. Wszystkie te postacie, które dla Brandesa i Solnasa, mają być poprostu jednostka- mi, które Ibsen odmalował z żywych mode- łów. Lecz, symbolistyczne czy realistyczne,

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 11 marca.

Dwudziestu sześciu posłów do Rady państwa z nowej kuryi, ogólnej, jest już wybranych; ośmnastu — między tymi piętnastu z Galicji — wybranych ma być dzisiaj, a w ten sposób olbrzymie zastępy nowych wyborców, których do urny dopuściła reforma wyborcza, nosząca nazwę reformy hr. Kazimierza Badeniego, będą miały już dzisiaj wybraną większą połowę swych reprezentantów w Radzie państwa. Jeszcze w tym tygodniu wybrani będą pozostali posłowie tej kuryi, a w tym już także tygodniu rozpoczną się wybory z kuryi gmin wiejskich. Szybki ten pochód akeyi wyborczej przypomina, że nowa Izba posłów zbierze się już od soboty za dwa tygodnie na nową, niezawodnie pamiętną w dziejach parlamentaryzmu austriackiego sesję; i że nowi posłowie, jako jeden z pierwszych i największych doniosłości przedmiotów zastaną na stole Izby — przedłożenia w sprawie ugody między Austrią a Węgrami.

Tej właśnie sprawie zaś poświęcona była ostatnia podróż P. Prezydenta Ministrów, Kazimierza hr. Badeniego, do stolicy Węgier. Według wiarygodnych doniesień, rokowania, które P. Prezes gabinetu w czasie pobytu swego w ubiegłą niedzielę w Budapeszcie przeprowadził ze swymi węgierskimi kolegami ministeryalnymi, a w szczególności z bar. Banffy i ministrami bar. Danielem, Daranyim i dr. Lukacsem, miały na celu tylko zgodne sformułowanie dawniej już ułożonych pod względem tekstu jednak ostatecznie jeszcze niezupełnie sprecyzowanych postanowień noweli do traktatu cłowego i handlowego. Należą tu, jak zaznacza *Freundenblatt*, między innymi postanowienia o przyszłej tar- yfie generalnej, która do odpowiednio ozna- czonego terminu ma być na nowo opracowa-

na, o wzajemnem równouprawnieniu podda- nych austriackich i węgierskich co do publi- cznych dostaw, oraz postanowienia co do sta- tystyki obrotu towarów pomiędzy obu poło- wami Monarchii, która to statystyka ma być teraz zaprowadzona. Co do tego wszystkiego, porozumienie osiągnięto już dawniej; obe- cnie chodziło więc tylko głównie o zgodne wystylizowanie odpowiednich postanowień. — Przedłożenia ugodowe mają być — jak już wiadomo — wniesione równocześnie w obu parlamentach w pierwszych dniach kwietnia.

Podobnie zaś jak układy w sprawie od- nowienia traktatu cłowego i handlowego, zbli- żają się ku końcowi także układy w sprawie je- dnej z istotnych części umowy między Austrią a Węgrami, w sprawie odnowienia przywileju Banku austro-węgierskiego. Według poprze- dnio już zacytowanego źródła, różnice, które opóźniły zakończenie umowy z Bankiem, są już usunięte, tak, iż umowę tę można uważać dzisiaj za skończoną. Rzecz to tem donioślejsza, że pierwsze rokowania o odnowienie przy- wileju bankowego rozpoczęły się w związku z kwestyą regulacji waluty jeszcze w roku 1892 za Ministrów dr. Steinbacha i dr. We- kerlego. Rokowania szły bardzo trudno, a do- piero P. Ministrowi skarbu dr. Bilińskiemu powiodło się razem z jego węgierskim kolegą dr. Lukacsem doprowadzić rokowania do po- myślnego rezultatu.

Jak bardzo zaś ważną jest ta uгода i jak doniosłe korzyści nowy przywilej banko- wy zapewni Państwu, dowodzi tego już pier- wszy rzut oka na nową umowę z Bankiem. Państwu zapewniono odpisanie 16 milionów z t. zw. 80 milionowego długu w Banku a nado to wiele znaczniejszy, niż dotychczas, udział w corocznym czystym zysku Banku. Dotychczas udział Państwa w tym zysku roz- poczynął się dopiero wówczas, gdy czysty zysk Banku wynosił co najmniej 7 procent. Obecnie akeyonaryusze mają zapewnione pra- ciepuum 4 procentowego zysku. Zysk zaś mię- dzy 4 a 6 procentem będzie już dzielony na pół między Państwo a akeyonaryuszów Banku, a z

zysku wyższego nad 6 proc. dostawać się będą Pań- stwu dwie trzecie a akeyonaryuszom jedna trzecia część. Dług 80 milionowy wynosi obe- cnie już tylko 76 milj. — po odpisaniu zaś wspomnianych 16 milj. wynosić będzie 60 milj., z czego 30 milj. spłacają oba Rządy składając w Banku swe złoto, — tak iż dług wynosić będzie w rzeczywistości zaledwie 30 milj. — Kapitał akeyjny Banku podniesiony będzie kosztem funduszu rezerwowego z 90 na 105 milj. zł. (210 milj. koron). Fundusz rezerwowi spadnie wskutek tych operacji na półtora milj., ale ponieważ przyjęto wyższe oszacowanie realności Banku, wynosić będzie okragło 3 milj. zł. — Stary przywilej koń- czy się z końcem b. r. — nowy będzie udzie- lony po rok 1910. Państwu przyznano po u- pływie przywileju prawo opcyi not Banku austro-węgierskiego po cenie 760 zł za sztukę. Jeżeli Państwo z tego prawa nie zrobiłoby uży- tku a przywileju wówczas (w r. 1900) nie odnowionoby. — Bank austro-węgierski ma prawo istnieć dalej jako zakład pieniężny. —

Organizacja Banku w nowym statucie uregulowana jest w ten sposób, że gubernator, dwaj wicegubernatorowie i dwaj ich zastępcy mianowani będą przez Rządy. Dwunastu człon- ków Rady generalnej, sześciu austriackich i sześciu węgierskich wybiera generalne zgromadzenie akeyonaryuszy. Generalnego sekre- tarz mianuje Rada generalna. Oznaczanie stopy procentowej należy do Rady generalnej względnie do zarządu Banku, we własnym zakresie ich działania. Prawo *veto* Rządu ozna- czone na ustanawianie plac urzędników Ban- ku i sług jego. — Rada generalna Banku, która ma uchwalić tę nową umowę, zgroma- dzi się w dniu 16 b. m., poczem umowa przedłożona będzie zwołanemu na nadzwyczajne zgromadzenie generalnemu zebraniu akeyonaryuszy Banku. Umowa ta będzie na- turalnie przedłożona także przez Rządy obu parlamentom.

cyjny za kołnierzy ich nie schwyli. Jeżeli He- vieu grzeszy przesadą, matematyczną nie- mał suchością w traktowaniu przedmiotu swe- go, dążąc bez wszelkich zboczzeń do rozwią- zania założenia, to Donnay popada znów w drugą ostateczność: jako dawny humorysta z „Chat noir“ zasypuje sztukę swą nieskoń- czoną ilością konceptów, z których niektóre są zabawne, wiele zaś traci myślką.

Sam tytuł sztuki jest tego rodzaju kon- ceptem, pachnącym kawiarnią literacką. Nie wyobrażacie sobie, by „La Douleuse“ była poważną postacią dramatyczną, jakaś „Dolo- rosa“. Nie; „la douleuse“ to w żargonie literacko-studenckim oznacza rachunek, który tak niemiło płaci! Rachunki, o które idzie w sztuce Donnaya są naturalnie obrachunkami miłości, skontrolowaniem wierności. Helena, żona jakiegos Artona, który występuje pod przejrzyście pseudonimem Ardona i na wia- domość o przybyciu fatalnego komisarza, za- bija się w pierwszym akcie — co zresztą nie przeszkadza swawolnym gościom jego w spo- życiu wspaniałej kolacji — Helena kocha się w rzeźbiarzu Filipie. Jedną z przyjaciółek jej uwodzi jej kochanek — co prawda, na chwil kilka tylko. Okazuje się jednak, że i ona za- nim poznała Filipa, miała innego kochanka. Zaczyna para nie może sobie nie zarzucić, to też po kilku scenach zazdrości godzi się.

Czy nie poznajecie w tej „nowej“ sztuce starego szablonu francuskiego, owego sa- kramentalnego trójkąta: mąż, żona, kocha- nek?

Nie, takimi sztukami nie odrodzą Fran- cuzi teatru swego!

I nie odrodzą opery takimi dziełami, jak „Messidor“ pp. Bruneau i Zoli.

Używając wszelkich bębnow i trombo- nów reklamy; walczy Bruneau pod popular- nem hasłem pokonania wpływu Wagnera,

stworzenia nowej, wielkiej opery francuskiej. Zdobywszy sobie miejsce krytyka muzyczne- go w *Figurze*, głosi na całych stronicach dziennika tego „co zamierzał stworzyć w Mes- sidorze“. Publiczność nie kontentuje się je- dnak tem, co Bruneau zamierzał stworzyć, lecz trzyma się tego, co stworzył; a sąd jej wyraził się, przy końcu premiery, w poświ- sta h tak donośnych, że reżyser ogłaszający zwyczajem francuskim nazwiska autorów, mógł je mimicznie tylko oznaczyć. Bo też zbyt wielką jest odstań między programem refor- matorskim, głoszonym przez pp. Bruneau i Zolę, a dziełem ich. Nowa opera francuska, według programu tego, zanęciła ma legendę, nadużywaną przez naśladowców Wagnera; traktować ona ma tylko przedmioty streszcza- jące w sobie konkretne, wiekiste życie ludz- kości, i to w sposób odzwierciedlający żywo cierpienia, namiętności i nadzieje ludzi współ- czesnych. Technicznie, należy również wyjść ponad Wagnera; korzystając z tego, co jest stałym nabytkiem w jego sposobie kompo- nowania, powinno się jednak stać ponad szko- łami i przestrzegać w partycji charaktery- stycznych zalet geniuszu francuskiego: prze- rzystości i zdrowego rozsądku. Wreszcie, je- dna jeszcze reforma: Libretto nie powinno być pisane wierszem, tylko prozą, gdyż wiersz — zdaniem p. Bruneau — czyni kompozytora niewolnikiem poety, kępuje rytm właściwy muzyce drugim rytmem obcym jej istocie.

Pierwsze dwa punkty możnaby uznać za słuszne, nie bez pewnych zastrzeżeń je- dnak: legenda bowiem, traktowana tak, jak ją traktował Wagner, streszcza właśnie wie- kiste życie ludzkości i może być doskonale jeszcze wyzyskana przez kompozytorów innej narodowości i innego temperamentu niż Wa- gner. W jakim sposób urzeczywistnił Zola po- stulat swój? Oto co mówi Jullien, krytyk *Journal des Débats*: „Główne pierwiastki li- breta tego zapożyczone są z najstarszych me-

Wybory do Rady państwa.

W Galicyi.

Dzisiaj odbywa się we Lwowie wybór jednego posła do Rady państwa z kurii ogólnej. Głosowanie odbywa się w czterech lokalach wyborczych, a to w ratuszu, w szkole im. Mickiewicza, w szkole im. Staszica i w szkole im. św. Anny.

Udział wyborców nadzwyczaj liczny, mimo to dzięki zarządzeniom poczynionym przez prezydenta miasta dr. Małachowskiego, oraz staraniom straży obywatelskiej porządek zachowany wzorowy. P. prezydent miasta osobiście czuwa nad zachowaniem porządku w ratuszu. W lokalach wyborczych utrzymują straż członkowie komitetu delegacji i członkowie Rady miejskiej, urzędnicy i funkcyonariusze gminy oraz straż ogniowa, tudzież po kilku żołnierzy policyjnych, zajętych jednak tylko zewn. strażą lokalu wyborczego. Mieszkańcy stolicy, którzy już od rana tłumnie spieszyli do urny wyborczej dali rzeczywiście posłuch głosowi prezydenta miasta i złożyli dowód taktu, odpowiadającego godności wyborców stolicy kraju. — Do południa głosowało — w przybliżeniu przeszło 8000 wyborców.

„Komitet postępowy we Lwowie zawiadania nas, że jutro, t. j. w piątek, dnia 12 marca b. r. odbędzie się o godzinie 6 wieczorem w sali Rady miejskiej zgromadzenie wyborców, na którym wybrany przez komitet postępowy kandydat do Rady państwa z miasta Lwowa, dr. Bronisław Łoziniński przedstawi się wyborcom i odpowiadać będzie na interpelacje.

Dzisiaj odbywają się w kraju naszym wybory 15 posłów kurii piątej ogólnej. We Lwowie liczba wyborców wynosi w mieście 29.128, w okręgu lwowskim (powiaty sądowe: Lwów — Szczerzec — Winniki) 23.186, czyli w całym okręgu wyborczym 52.314.

Z Krakowa telegrafują nam: Posel Rapoport składał wczoraj wobec Izby handlowej sprawozdanie z prac poprzedniej Rady państwa, podniósł jej wielką ustawodawczą działalność, przytoczył uchwalone wielkie reformy. W szczególności co do stosunków Galicyi, wykazał znaczenie budżetu inwestycyjnego dla naszego kraju, dla którego przemysłu i handlu wiele ten budżet przyniesie; omawiał także sprawę ugody oraz interesów Galicyi w tej mierze, dalej sprawę wywozu bydła do Niemiec i ubezpieczenia bydła. Mowca wyraził przekonanie, że przyszły parlament musi podjąć produkcyjne prace, w celu podniesienia przemysłu oraz handlu, w celu podniesienia dobrobytu ludności. — Izba wyraziła posłowi podziękowanie stawiając zarazem jego kandydaturę przy najbliższym wyborze.

lodramatów: widzimy tu uczciwego, ubożego młodzieńca, kochającego się w bogatej pannie, z którą się żeni dopiero, gdy ojciec jej, chciwy, bezlitosny parweniuz, za ogólną radości traci majątek; widzimy czarnego intryganta, zbójcę na którego palec Boży wreszcie wskazuje, i t. d. Jakże się onylili pp. Bruneau i Zola, przypuszczając, że wystarcza domieszać do libretta tego nieco legendy i socjalizmu, by manekiny te natchnęły nowym życiem, życiem ludzkości całej! „Legendy? Tak, bo ci pogromcy Wagnera, czując, że akcja odgrywająca się między robotnikami dzisiejszymi jednak niezupełnie odpowiada potrzebom opery, okrasili ją legendą o złocie, — zapożyczoną z „Rheingoldu“ Wagnera. Nie można by jednak powiedzieć — oddając komplement p. Zoli — że legenda północna, przechodząc przez umysł francuski, zyskała na sile i głębokości... Dawno mówiono, że Zola jest w dekadencji, dlatego, iż nie został dekadentem. Głowa szkoły naturalistycznej zdecydowała się do tego ustępstwa; legenda o złocie opracowana jest w sposób mistyczno-symbolistyczny.

P. Bruneau nie był bardziej konsenkwentnym. „Po nad szkołami“ stoi on chyba w tem, że oprócz dzieł Wagnera, nasładowe „Wilhelma Tella“; jego Wilhelm przypomina Arnolda z tej opery. Po za tem jednak system komponowania jego opiera się na motywach, zupełnie jak u Wagnera, oraz na swym sposobie potęgowania i osłabiania rytmu, który jest charakterystycznym dla Wagnera. Jeno, że u p. Bruneau, oprócz motywów malujących charaktery, występują motywy charakteryzujące chwilowe sytuacje, a po ztem imię, mające odzwierciedlać nastrój pory roku. W teoretycznym exposé p. Bruneau operowanie motywami tymi jest rzeczą niezmiernie prostą, niby przepis kucharski; w praktyce jednak nie potrafił wybrnąć z trudnego tego zadania i w głównych miejscach właśnie zatracił „francuską przejrzystość“.

P. Bojmir Jarski radca sądu w Jarosławiu, donosi nam, że wiadomość, jakoby kandydował na posła do Rady państwa z miast Rzeszów-Jarosław, jest mylną. P. Jarski nie kandyduje i kandydatury nie zgłaszał.

Z Buczacza telegrafują nam: Mowa kandydacka wygłoszona wczoraj przez dr. Goldhammera wobec licznej gromady wyborców została przyjęta nader przychylnie; uchwalono jednomyślnie popierać razem ze Świątynem kandydaturę dr. Goldhammera. Za komitet Jan Czeżowski.

Otrzymujemy następujące pismo z prośbą o umieszczenie: Upoważniony przez komitet przedwyborczy podpisany ma zaszczyt zaprosić wyborców z kurii większej posiadłości: Tarnopol-Zbaraż-Trembowla-Skałat na zgromadzenie w dniu 21 b. m. o godzinie 4 po południu w sali Rady powiatowej, celem omówienia wyboru posła do Rady państwa z tej kurii. *Juliusz Korytowski*.

W Austrii dolnej.

W Wiedniu odbyły się wybory z piątej kurii we wtorek 9 b. m. Na 277.918 wyborców głosowało 216.656, to znaczy 77.8 procent; z tego na kandydatów chrześcijańsko-socjalnych (antysemity) padło 117.105 głosów, na socjalnych demokratów 88.350 a na liberałów 6096. Wybory odbyły się w zupełnym porządku, bez poważniejszych zakłóceń spokoju.

Szczegółowy rezultat przedstawia się w sposób następujący: W Śródmieściu i na Leopoldstadcie wybrany antysemita Herman Biehlhauk 16.660 głosami przeciw socjaliście Jakóbowi Reumanowi, który otrzymał 13.810 głosów. W drugim okręgu (Landstrasse-Wieden-Favoriten-Simmering) wybrany antysemita Juliusz Prochazka 25.111 głosami; socjalista dr. Wiktor Adler otrzymał 19.164 głosów. W trzecim okręgu (Margarethen, Mariahilf, Mödling, Hietzing) wybrano 23.938 głosami dr. Karola Luëgera; socjalista Antoni Nemeš otrzymał 18.076 głosów. Czwarty okręg (Neubau, Josephstadt, Alsergrund, Rudolfsheim, Fünfhaus) wybrał antysemitę Juliusza Axmanna 27.177 głosami przeciw socjaliście Ferdynandowi Skaretowi, który otrzymał 16.390 głosów. W piątym okręgu wyborczym (Ottakring, Hernals, Währing, Döbling) przeszedł antysemita Karol Mittermayer 24.820 głosami przeciw socjaliście Franciszkowi Schuhmeierowi, który otrzymał 20.920 głosów.

Także i inne okręgi Austrii Dolnej wybrały kandydatów antysemitów, a mianowicie wybrani zostali w St. Polten msgr. Scheicher 39.080 głosami przeciw 10.345, które otrzymał socjalista Bretschneider; w Krems dr. Gessman 28.827 głosami przeciw 14.187 głosom, które otrzymał narodowiec niemiecki Wittman, kandydat socjalistyczny Dawid o-

trzymał tylko 3460 głosów; w Korneuburg Jan Meyer przeciw socjaliście Wutschall; a w Wiener Neustadt robotnik Wedral, który pokonał byłego deputowanego Pernerstorfera. Wedral otrzymał mianowicie 23.830 głosów, Pernerstorfer zaś 21.987.

Na Bukowinie.

W dniu wczorajszym odbyły się także na Bukowinie wybory z kurii mniejszych posiadłości. Wybrani posłowie dotychczasowi: Hormuzaki, Wolan i Lupul.

Na Morawach.

Na Morawach odbyły się wybory z piątej kurii we wtorek, w siedmiu okręgach i prawie wszędzie przyszło do ścisłego wyboru. W Bernie ścisły wybór dopiero się odbędzie między kandydatem socjalistycznym a Staroczechem. W Mährisch-Schönberg wybrany socjalista Edward Rieger, a w Olomuncu również socjalista Ernest Berner. W Węgierskim Hradyszczu, w Wołoskim Międzyrzeczu, w Igławie i Znojmie wybrani kandydaci czescy, a mianowicie ks. Stojan, Józef Starostik, dr. Sileny i Lebloch.

Na Szląsku:

Przy wtorkowym wyborze z kurii V. dla zachodniego Szląska wybrany został w Opawie Karol Türk (niemiecka partya ludowa) 270 głosami na 536 oddanych głosów. Kandydat socjalno-demokratycznej partii dr. Wilhelm Ellenbogen otrzymał 133, a proboszcz ks. Ignacy Tiehnal (chrześcijańsko-socjalny) 132 głosów. Jeden głos padł na redaktora Petermanna (niemiecko-liberalny) z Wiednia.

W okręgu wschodnio-szląskim (w cie-szyńskim) z 596 ważnych głosów otrzymał 235 Piotr Cingr (socjalno-demokrata), 211 Polak Jerzy Ciencięła, a 140 dr. Pawlitza (niemiecko postępowy). Między Cingrem a Ciencięłą, odbył się zaraz we wtorek między godz. 3 a 5 popołudniu wybór ścisły.

Przy wyborze ścisłym wybrany został Cingr (socjalno-demokrata 288 głosami). Kontrkandydat polski Ciencięła otrzymał 284 głosów, więc uległ czterema głosami. W głosowaniu ścisłym postępowi wyborcy niemieccy, aby nie dopuścić do wyboru Polaka, głosowali na kandydata socjalistów i przeważyli zwycięstwo na jego stronę.

W Karyntyi i Saleburgu.

W Celowcu, w Karyntyi zwyciężył kandydat niemieckiej partii ludowej dr. Artur Lemisch, a w Saleburgu starszy konduktor Tuset, kandydat katolickiej partii ludowej. Socjaliści w obu tych okręgach wyborczych ulegli, otrzymawszy bardzo nieznaczny ilość głosów.

W Istrii, Krainie i Gorycy.

W Istrii, Krainie i Gorycy odbyły się wybory z piątej kurii w dniu wczorajszym. Jak nam telegrafują, w Istrii wybrany posłem narodowy kandydat włoski Bartoli, w Gorycy, radykalny kandydat słoweński Gregoric, w Krainie chrześcijańsko-socjalny kandydat Krek.

Z Petersburga.

(Potoczne wiadomości).

Dnia 7 marca, odbyło się w Carskim Siole uroczyste przyjęcie nadzwyczajnego poselstwa perskiego, które przybyło do Petersburga z zawiadomieniem o wstąpieniu na tron szacha Musaffar-Eddina. Poselstwo udało się do Carskiego Sioła w towarzystwie członków stałej misji perskiej w Petersburgu i wyznaczonych specjalnie osób.

O godz. 2 1/2 popołudniu car przyjął w swym gabinecie najpierw nadzwyczajnego posła, który wręczył mu listy uwierzytelniające i list szacha, oraz podarunki: dla cara kosztowną szablę, a carowej drogocenny pierścionek, a następnie członków poselstwa i stałej misji perskiej.

Praw. Wiestn. cytuje najwyższy ukaz imienny do senatu, mianujący gubernatora warszawskiego, szambelana dworu, rzeczywistego radcę stanu Andrejewa członkiem rady ministra spraw wewnętrznych z pozostawieniem w godności dworskiej.

Gubernator ekaterynosławski, Martynow, o którym donoszą, iż ma zostać gubernatorem warszawskim, po dwutygodniowym pobycie w Petersburgu wyjechał do Ekaterynosławia.

O nowomianowanym pomocniku generalnego gubernatora warszawskiego, starszym kuratorze I. departamentu rządzącego senatu, Aleksandrze ks. Obolskim — podają dzienniki następujące szczegóły. — Pochodzi on z rodu książęcego, urodził się w r. 1850, wykształcenie otrzymał w uniwersytecie moskiewskim, po którego ukończeniu wstąpił dnia 25 lutego 1871 r. do służby w ministerstwie sprawiedliwości. W r. 1875 książę został kamerjunkerem cesarskiego dworu, w r. 1882 szambelanem. Wybitne zdolności i fachowość zwróciły na księcia uwagę ministra, i książę wkroczył na stanowisko towarzysza starszego prokuratora senatu, później starszego prokuratora departamentu heroldyi, od r. 1885 zaś stanowisko starszego prokuratora I. departamentu. W r. 1893 otrzymał godność łowczego carskiego dworu.

Z powodu uchwały komitetu ministrów zniesienia podatku procentowego (kontrybucyi), pobieranego od obywateli polskich na Litwie, piszą *Birż. Wied.*: „Ponieważ polski obywatel miał charakter kary, przeto sprawiedliwość oddawna już wymagała jego zniesienia na tej racjonalnej podstawie, że dzieci nie mogą odpowiadać za winy ojców. Z drugiej strony kontrybucya ta była środkiem niezbyt dogodnym pod względem politycznym. Tym osobom, na które padał cały jej ciężar,

Co do ostatniego postulatu: używania prozy, i to nie rytmicznej, z góry można było przewidzieć, iż nie może on wyjść operze na dobre. P. Bruneau zdradza grubą niezręczność fizjologicznych podstaw poezji i muzyki, twierdząc, iż rytm wiersza odbiega zupełnie od rytmu muzyki. Oba opierają się na tej samej matematycznej podstawie, wspólnej falowaniu atmosfery i słuchowi ludzkiemu. Naturalnie, że rytm wiersza musi być tak dobrany, by odpowiadał każdorazowej intensywności muzyki. Naturalistyczna proza Zoli, potężna w powieści, z podkładem muzyki wywierając może tylko efekt komiczny. Oto próbki jej:

— *Est-il défendu d'avoir plus d'intelligence et d'activité, que les autres?*

— *Vraiment, garçon, vous êtes un brave homme! Est-il imbécile de se hair, lorsque autrefois on se haïssait!*

Nie zdziwiłbym się obecnie, słysząc, że p. Bruneau wydał muzykę do mów socjalisty Jaurès'a, lub że instrumentował żółta księgę. (W ten sposób usłyszanoby może po raz pierwszy słynny koncert europejski). Dowiaduję się właśnie, że uczczono utwór pp. Bruneau i Zoli, zowiąc bohaterą pochodzącego z karnawalskiego „le Beuf Gras“ — Messidorem. Tak, „Messidor“ to najnowszy francuski „Boeuf à la mode“...

Wysiłki w kierunku stworzenia nowej, narodowej sztuki we Francji nie wstrzymują importu artystycznego, który stanął pod protektą wszechpotężnej we Francji mody i odpowiadać służy głębszym potrzebom, chwilowej fazy rozwoju umysłowego Francji. Dlatego przyklasnąć tylko można założeniu polskiego Towarzystwa artystyczno-literackiego w Paryżu, jako rzeczy będącej bardzo w czasie. Trzeba, by na tej trybunie, na którą zwrócone są oczy całego świata i polska sztuka i literatura zdobyły sobie miejsce poczesne. Działalność zbiorowa, nawet bez pomocy

wielkich funduszy osiągnąć może bardzo wiele w tej mierze. Dzięki przeczornemu postępowaniu inicjatorów udało się ominąć szereg wielkiego pokroju, na jakie zapewne żądania z dzisiejszych młodych kompozytorów francuskich by się nie zdobył. Bogactwo i piękność pomysłów, zajmujący i na wskroś nowoczesny sposób opracowania ich, zdumiewająca dożyłość instrumentacji, oto zalety poważnego tego utworu symfonicznego.

Na tym samym koncercie oklaskiwano jeszcze drugie dzieło orkiestralne polskiego kompozytora: „Marsz pogrzebowy“ Franciszka Godebskiego, syna p. Cyprjana Godebskiego. Powodzenie utworu tego było tem większe, iż p. Godebski sam orkiestrą dyrygował; kompozytor i dyrygent zasługiwał równomiernie na pochwałę.

Koncert na dochód „Spójni“ dał nam ponownie sposobność usłyszenia muzyków naszych. Grono melomanów oczekiwało zwłaszcza z zajęciem występu Wł. Górskiego, który po raz pierwszy zagrać miał publicznie na nowym bardzo cennym skrzypcach. Pożyczył a wzruszający przytem ton wybornego instrumentu tego obudził podziw wszystkich, którzy słyszeli poprzednio artystę na wieczorach prywatnych. I w sali koncertowej skrzypce te zachowały wszystkie zalety swe, dodając nowemu wdzięku mistrzowskiej grze Górskiego, który wykonał ze Stojowskim „Śnięcie“ Bieśka, a następnie trzy numery solowe: „Taniec w Krakowiaku“ Paderewskiego i „Nokturn“ Chopina. Publiczność oklaskiwała artystę entuzjastycznie. Hucznym oklaskiem też Stojowski za odegranie „Nokturnu“ Niemcewicz i „Valse-Improvisu“ Liszta. Niemniej laskawa była publiczność dla p. Miry Hellera, która oprócz numerów programowych odegrała wiadomskiego „Między nami nie było“.

Publiczność tutaj zakochała się w tym roku w tej pieśni.

Podczas gdy Paderewski we Włoszech i Niemczech święcił tryumfy — powrócił do Paryża, jak wam zapewne już wiadomo, z krzyżem komandorskim i tytułem Ekscelencji — inni muzycy nasi zbierali oklaski Paryżan. Było to faktem niemałego znaczenia dla muzyki polskiej i dla Zygmunta Stojowskiego, że *Société nationale* wykonała na jednym

z koncertów swych orkiestrą Suię młodego a tak głośnego już kompozytora. Jest to dzieło wielkiego pokroju, na jakie zapewne żądania z dzisiejszych młodych kompozytorów francuskich by się nie zdobył. Bogactwo i piękność pomysłów, zajmujący i na wskroś nowoczesny sposób opracowania ich, zdumiewająca dożyłość instrumentacji, oto zalety poważnego tego utworu symfonicznego.

Na tym samym koncercie oklaskiwano jeszcze drugie dzieło orkiestralne polskiego kompozytora: „Marsz pogrzebowy“ Franciszka Godebskiego, syna p. Cyprjana Godebskiego. Powodzenie utworu tego było tem większe, iż p. Godebski sam orkiestrą dyrygował; kompozytor i dyrygent zasługiwał równomiernie na pochwałę.

Koncert na dochód „Spójni“ dał nam ponownie sposobność usłyszenia muzyków naszych. Grono melomanów oczekiwało zwłaszcza z zajęciem występu Wł. Górskiego, który po raz pierwszy zagrać miał publicznie na nowym bardzo cennym skrzypcach. Pożyczył a wzruszający przytem ton wybornego instrumentu tego obudził podziw wszystkich, którzy słyszeli poprzednio artystę na wieczorach prywatnych. I w sali koncertowej skrzypce te zachowały wszystkie zalety swe, dodając nowemu wdzięku mistrzowskiej grze Górskiego, który wykonał ze Stojowskim „Śnięcie“ Bieśka, a następnie trzy numery solowe: „Taniec w Krakowiaku“ Paderewskiego i „Nokturn“ Chopina. Publiczność oklaskiwała artystę entuzjastycznie. Hucznym oklaskiem też Stojowski za odegranie „Nokturnu“ Niemcewicz i „Valse-Improvisu“ Liszta. Niemniej laskawa była publiczność dla p. Miry Hellera, która oprócz numerów programowych odegrała wiadomskiego „Między nami nie było“.

Publiczność tutaj zakochała się w tym roku w tej pieśni.

raz sam jakby przypominał nieustannie, iż uważa je za niebezpieczne pod względem politycznym, a kraj północno-zachodni za coś odrębnego od reszty Rosyi.

Niepodobna nie powitać tej uchwały komitetu ministrów, jako wyraźnego dowodu pojednania, dokonanego pomiędzy Rosyanami i Polakami, które w uchwale powyższej otrzymało jakby sankcję wyższej władzy.

Odpowiedź Grecyi na notę mocarstw.

Znana nam w krótkim telegraficznym streszczeniu odpowiedź rządu greckiego na zbiorową notę mocarstw, jest zredagowana w formie bardzo uprzejmej i tak się rozpoznaje: „Rząd grecki uważa za obowiązek przedłożyć mocarstwom swe zdanie o uchwalonych przez nie środkach — zdanie, które polega na długim doświadczeniu i gruntownej ocenie sytuacji na Krecie. Grecya życzy sobie wspólnie z mocarstwami utrzymania pokoju i ratowania Krety od ruiny i zagłady. Sądzi, że nowa administracja autonomiczna nie odpowiada szlachetnym zamiarom mocarstw, a z drugiej strony będzie los różnych systemów administracyjnych, jakich próbowano kilkakrotnie bez skutku“.

Nota wspomina następnie o ostatnich anarchizacyjnych zaburzeniach na Krecie i rozwinęła obraz okropnych gwałtów, jakichby się z pewnością dopuszczono, gdyby zaprowadzić środki zaradcze okazały się bezskutecznymi. Potem wywodzi, jak wielką byłaby odpowiedzialność Grecyi, gdyby z całą stanowczością nie żądała od mocarstw, aby zaniechały swoich zamiarów. Grecya proponuje, aby Krecie dano to, co posiadają już inne prowincje, tworzące wolne królestwo, oraz aby złączono ją z Grecją, do której niegdyś należała.

Nota wyraża z kolei, wobec najświeższych rzek i rabunków, obawę, co by czekało Kretę, gdyby z strony fanatyzmu muzułmańskiego, albowiem nakłoniła Kretę do wojny w roku zeszłym do złożenia broni, a po raz drugi nie może się ona odważyć na krok podobny.

Nota zapowiada dalej dość niejasno odwołanie floty, lecz zarazem przemawia za pozostawieniem greckich sił zbrojnych na Krecie w celu pacyfikacji wyspy.

Odnosny ustęp noty brzmi mniej więcej tak: W imię ludzkości i w interesie pacyfikacji wyspy, nie wahamy się odwołać do wspólnych interesów mocarstw w sprawie wycofania naszych sił zbrojnych, zwracając uwagę, iż chociaż ze względu na obecność flot europejskich i na podstawie przesłuchania, że one nie zezwoli na wyładowanie wojsk tureckich, obecność wszystkich greckich okrętów wojennych mogłaby być uważana za niezbyt potrzebną, jednak sądzimy, że pozostanie wojsk greckich na wyspie jest niezbędne i uzasadnione względami ludzkości, a nawet w interesie utrzymania porządku.

Gdyby nasze wojska, znajdujące się na wyspie, które są godne najzupełniejszego zaufania mocarstw, otrzymały polecenie uspokojenia Krety, stałoby się w zupełności zadość intencjom mocarstw. Albowiem po przywróceniu porządku możnaby poznać życzenia Kretanów, co do ich przyszłego losu. Nota mówi dalej o ciągłym zaniepokojeniu socjalnym i finansowym Grecyi w skutek powtórzenia się rozruchów kretęskich i kończy prośbą, aby mocarstwa zezwoliły na wysłuchanie życzeń samych Kretęczyków, w jaki sposób chcą być rządzeni.

Z Wiednia donoszą prywatnie, że Austro-Węgry, Niemcy i Rosya postanowiły uznać odpowiedź Grecyi za niezadowolniającą. Takiej samej decyzji należy się spodziewać od innych mocarstw; mimo tego okazuje się potrzeba nowych rokowań.

Słychać, że między rządami odbywa się żywa wymiana depesz, czy odpowiedź na notę grecką wystosować jako ultimatum, lub też w formie propozycji, na którąby możliwą byłoby kontrpropozycja Grecyi. To ostatnie zapamiętało telegraficznie z Berlina, że Niemcy są zdania, iż o dalszych rokowaniach z Grecją ani mowy być nie może i dla tego nie biorą udziału w naradach co do odpowiedzi na notę grecką, obstając przy pierwszej nocy zbiorowej mocarstw.

Norddeutsche Ztg. jednakże twierdzi, że mocarstwa skłonne są w zasadzie odstąpić od żądań wyrażonych w nocy zbiorowej i że w tym celu toczą się już rokowania, aby dośrodkować do wspólnego porozumienia. Rokowania te potrwają jeszcze jakiś czas, ponieważ Francya i Anglia liczą się z opinią swoich parlamentarzystów.

Z Francyi.

(Przestępstwa we Francyi i ich przyrost, w porównaniu z przyrostem ludności. — Przyczyny tego przyrostu. — Francuska flota handlowa).

Cyfry, wykazujące przyrost i płodność kryminalnego pierwiastku w społeczeństwie, są także ciekawym przyczynkiem do historii cywilizacji danego narodu i państwa. Co do Francyi Alfred Fouille wykazał niedawno w studjum specjalnem, że zbrodniość w ciągu ostatnich lat 50 zwiększyła się w trójnasób, gdy tymczasem, jak wiadomo, ludność pozostała bez większej zmiany. A stało się to w tej samej epoce, kiedy w Anglii, z którą się Francya chętnie porównywa, liczba przestępstw zmalała mimo znacznego przyrostu ludności, bo od r. 1870—1890 przeciętna cyfra uwięzionych spadła z 12 na 5 tysięcy, przeciętna skazanych do robót ciężkich z 3000 do 800 i wreszcie zamknięto sześć więzień krajowych dla braku więźniów! Lecz nie sam tylko przyrost liczby przestępstw zatrważa socjologa francuskiego. Bardziej może niepokojącym objawem jest fakt, że zwiększyły się pozycje zwłaszcza przestępstw nieletnich. I tak: liczba przestępstw wyrostków od 16—21 lat zwiększyła się poczwórnie; dziewczęta popełniały trzy razy więcej zbrodni, niż w okresie poprzednim. Między rokiem 1889 a 1893 liczba dzieci zbrodniarzy zwiększa się o jedną czwartą, gdy znów liczba starszych tylko o jedną dziesiątą część! W ogólnej sumie liczba przestępstw nieletnich jest dwa razy większa od liczby przestępstw starszych, mimo, że nieletni karani (od 7—16 lat) stanowią tylko 7 procent, dorośli zaś więcej niż 20 procent ogółu ludności. W Paryżu więcej niż połowa uwięzionych ma mniej niż 21 lat wieku. Rodzaj przestępstw nieletnich nie jest mniej złośliwy, niż przestępstw popełnionych przez dorosłych. W r. 1889 naprzykład na bilans przestępstw osób nieletnich składało się: około setka zabójstw, więcej niż sto ojców i dzieciobójstw, 4212 bójek, 153 zgwałceń, kilkanaście tysięcy kradzieży i t. d.

Każdy myślący, słysząc o takich objawach, zapyta o przyczyny, wytwarzające podobny stan rzeczy. Odpowiedź nie trudna. Przedewszystkiem sprawa wychowania publicznego, z którego religii i etyki usunięto zupełnie lub położono na ostatnim planie; następnie wystarczy przypomnieć tylko wymowne daty o alkoholizmie we Francyi współczesnej (pierwsze miejsce na świecie) — o alkoholizmie nie tylko starszych, lecz i dzieci. Trzeba dalej przypomnieć skupianie się gęstnej ludności w wielkich centrach, jak Paryż, Lille, Bordeaux, Marsylia i t. p., oraz zdziwienie tych tłumów, żyjących odpadkami zepsucia wielkomięjskiego. Młodzież w tych warunkach jest najbezbrońszą sierą, a zarazem najpodatniejszą glebą, na którą posiew zbrodni rzucają: nędza, alkoholizm, dziedziczność, rozbestwienie miast w braku etyki i religii. Alfred Fouille wskazuje na jedną jeszcze szkołę zbrodni — na prasę brukową. Z największą skwapliwością ogłasza prasa paryska wszelką zbrodnię, przedstawia ją w formie bardziej szczegółowej, niż same rozprawy sądowe i uwiecznia w felietonach powieściowych, będących zwykłym odbiciem najskańdalciejszych wypadków.

Socjolog francuski mało mówi o środkach zwalczania tych zbrodniczych skłonności społeczeństwa francuskiego; być może dlatego, że czuje nieskuteczność tych środków słabych, na jakichby się dziś zdobyć można.

Więzienia francuskie są także istną plagą kraju i szkołą zbrodni niemniej zapewne wpływową, jak... skandaliczna prasa. System domów poprawy dla nieletnich, który w Anglii n. p. cudów dokonał, jest tam reprezentowany przez nieliczne okazowe (dla gości) instytucje. Procedura kryminalna była i jest przedmiotem ciągłych napadów ludzi dających o racjonalną działalność sprawiedliwości krajowej.

Może nie ostatnie miejsce w rzędzie tych czynników zajmuje szkoła. Społeczeństwo francuskie, o ile może, odwraca się też od szkoły państwowej, w której nie wykładają nawet religii. W wielu gminach szkoły państwowe świecą pustkami; n. p. w Jattillen do szkoły miejskiej uczęszcza 5 chłopców, do szkoły żeńskiej 4 dziewczęta, a do szkoły klasztornej 340 dzieci. Gdziekolwiek działy woli udawać się do gminy sąsiedniej na chrześcijańską naukę, niż korzystać w miejscu ze szkoły państwowej.

Wobec nieustannych obliczeń sił marynarki wojennej wielkich państw, obliczeń aktualnych ze względu na wypadki na Wschodzie, warto przytoczyć, że co do floty handlowej, która, jak wiadomo, może mieć ważne znaczenie strategiczne, Francya zajmuje dziś piątą w Europie stanowisko. Przed dwudziestą jeszcze laty Francya szła w randze po Anglii, daleko, co prawda, lecz bądź co bądź nie bojąc się porównania z Niemcami, Szwecją i Norwegią, oraz Włochami. Na 80 milionów tonn przedstawiających handel portowy Anglii, pod jej własną flagą kursuje dziś więcej niż 3/4, t. j. 60 milionów tonn. Fran-

cya zaś transportuje pod swą banderą, zaledwie 9 z 25 milionów tonn swego handlu morskiego! Wyprzedziły ją trzy morskie mocarstwa, nie licząc Anglii, wiecznej dzierżawczyni oceanów.

KRONIKA

Lwów, 11 marca.

— **Wiadomości kościelne.** Archidiecezja lwowska obrz. łac.: Instytucje kanoniczne na probostwo w Winnikach otrzymał ks. Jakób Polek; na probostwo w Rożniatowie ks. Franciszek Malinowski. — Administratorami ustanowieni: w Kochawinie ks. Jan Trzopiński, w Firlejowie ks. Adam Małaczewski z Wiesenbergu, w Wiesenbergu ks. Antoni Moczarski z Ottyni, w Haliczu ks. Wawrzyniec Ożga z Podhajec. — Kooperatorem admin. w Kaczanówce ks. Edward Bładowski z Jagielnicy. — Przeniesieni księża wikaryusze: W. Obuchowicz z Kaczanówki do Ottyni, Stanisław Wojnowski z Chorostkowa do Kochawiny, Jan Bładowski z Kochawiny do Chorostkowa. — Zmarł ks. Aleksander Enzinger, prob. w Haliczu, ur. 1838, ord. 1863. — Konkurs na probostwo w Kochawinie i Wiesenbergu ogłoszony z terminem do końca kwietnia b. r.

Diecezja przemyska: Zamianowani: ekspozytem w Ulanowie ks. Antoni Rychel, wikary w Wielosiu, administratorem w Miechocinie ks. Jan Ramocki, wikary tamtejszy. — Przeniesieni księża wikary: P. Smoczeński z Połomyi do Nienadówki, Fr. Ziemia z Nienadówki do Połomyi, T. Szurek z Krzemienicy do Wielosiu, Kl. Kochmański z Górnego do Krzemienicy.

Diecezja tarnowska: Zamianowani: ks. dr. Tomasz Włoch, profesorem dogmatyki w seminarium duchownym; ks. Antoni Łętkowski, proboszcz w Krośniku, wicedziekanem; ks. Adolf Albin, proboszcz w Szczawnicy, notariuszem dekanatu łęckiego. — Przeniesieni księża: Piotr Kapała z Kolbuszowej na administratora do Korzennej; ks. Michał Leżon z Czechowa do Gręboszowa; ks. Józef Sikora z Ujścia solnego do Szczucina.

Konkurs rozpisany na opróżnione probostwo w Korzennej do 26 b. m.; na posadę katechety przy 5-klasowej szkole w Mielcu do 20 b. m. Kompetujący, prócz przynależnej płacy, może liczyć na piękne mieszkanie, które katechecie bezpłatnie dostarcza gmina, tudzież na gościnność plebanii i ofiarność miejscowych parafian.

— **Konsystorz metropolitalny** obrz. rz. kat. we Lwowie ogłasza, że na cele budowy kościołków i kaplic w archidiecezji, wpłynęło w ciągu roku 1896: 1. gotówka 5349 zł. 57 ct.; 2. za 2715 Mszy odprawionych przez księży, uzyskano stypendy w kwocie 2606 zł. 40 ct.; 3. krakowskie Towarzystwo ubezpieczeń nadesłało prowizję od ubezpieczonych kościołów za r. 1895 411 zł. 92 ct.; 4) odsetki od pięciu akcyj Banku polskiego 117 zł.; 5) narosłe odsetki w ciągu roku 1896 od złożonych pieniędzy na księżeczki Kasy oszczędności 98 zł. 47 ct. Uzyskano po koniecu grudnia 1896 r. 8583 zł. 36 ct. Doliczając do powyższej kwoty pozostałość z 1895 r. 4693 zł. 71 ct.; okazuje się po koniecu grudnia 1896 r. 13.277 zł. 7 ct.

Z powyższej kwoty udzielono w r. 1896 na budowę kościołków i kaplic zapomogę: Maksymówka ad Zbaraż 500 zł., Iwanówka ad Trembowla 100 zł., Dąwiniaczka 500 zł., Dawidkowiec ad Jezierzany 300 zł., Derżów ad Rozdół 500 zł., Złiatun ad Wasylów 300 zł., Tarnoszyn ad Uhnów 300 zł., Kluwiniec ad Chorostków 500 zł., Czyżycze ad Brzozdowiec 100 zł., Dołhe ad Bolechów 300 zł., Cygany ad Skala 700 zł., Zalesie ad Jezierzany 300 zł., Kołodubka ad Krzyweze 500 zł., Olesza ad Kowalówka 500 zł., Drohomirzany ad Łysiec 500 zł., Biała ad Czortków 300 zł., Nowosiółki 1000 zł., Sokołówka 500 zł., Horodenka 250 zł., Wólczuchy ad Rodatycze 600 zł., Horpin 500 zł., Illisheście ad Suczawa 300 zł., Kuropatniki ad Brzeżany 200 zł., Wólczuchy ad Rodatycze 400 zł., Orzechowice ad Kaczanówka 208 zł., Hołosków ad Ottynia 500 zł., Zwiachel ad Jezierzany 300 zł., Byczkowce ad Chomiówka 200 zł., Buchselwia ad Gurahumora 200 zł., Krasne ad Touste 100 zł., Kobyłowski 75 zł.; łącznie wydano 11.083 zł.

Od kulpa lat zaledwie poruszona przez ks. Arcybiskupa Morawskiego myśl, piękne już obecnie owoce wydała. W wielu miejscowościach, gdzie lud zdala od kościoła parafialnego, nigdy lub rzadko kiedy słyszał słowo Boże, a o prawdach wiary świętej słabe zaledwie miał pojęcie — dziś wznosi się świątynia Pańska. Ci ludzie, którzy przedtem nie zdawali sobie może nawet sprawy czem są, dziś szczęśliwi, bo czują się katolikami, synami wspólnej matki Kościoła Chrystusowego. Już bowiem częściej, bo przynajmniej raz w tygodniu widzą wśród siebie kapłana, swego pasterza, słyszą częściej słowo Boże, umacniają się w wierze. Tem zaś chętniej garną się do kościoła, tem im miłszy ten dom Pański, że powstał przy ich współudziale; przyczynili się bowiem do wzniesienia jego pracą, a częstokroć groszem ciężko zapracowanym. Lecz dzieło jeszcze nie jest skończone. W wielu miejscowościach czuć się daje brak bodaj małej kaplicy, gdzie lud

chętnie ofiarowałby pracę i wedle możności pieniądze, — a gdyby się im przyszło z bodaj małą pomocą, w krótkim czasie mógłby stanąć skromny domek Boży.

Konsystorz metropolitalny przeto w kurendzie do duchowieństwa, poleca dalsze zbieranie składek, celem pomnożenia funduszu na budowę kościołków i kaplic w archidiecezji lwowskiej.

— **Wykolejenie się pociągu.** Na szlaku Lwów-Kleparów-Janów, podczas wjazdu do przystanku w Koźlinie, wykoleił się dnia 9 b. m. przy pociągu mieszanym nr. 3255 próżny wóz towarowy, bez dalszych następstw. Wskutek tego nastąpiło opóźnienie pociągu o 35 minut.

— **Tow. oświaty ludowej.** Krakowskie Towarzystwo oświaty ludowej odbędzie zwyczajne walne zgromadzenie Towarzystwa w sali obrad Rady m. Krakowa w niedzielę, dnia 21 b. m. o godzinie 4 popołudniu.

— **W „Skale“** p. Mieczysław Baranowski, dyrektor seminarium nauczycielskiego żeńskiego, wygłosi w niedzielę, d. 14 b. m. rzecz: „O wychowaniu dziewcząt“, zastępowaną do nowych prądów niewieści. Początek o godz. 5 popołudniu. Wstęp wolny.

— **Koncert** na cele dobroczynne, urządzi chlubnie z estrady koncertowej znana pianistka panna Marya Waśniewska, uczennica konserwatorium. W koncercie, który się odbędzie w niedzielę wieczorem w sali „Sokoła“, wezmą udział p. M. Kajetanowicz, grono amatorów, którzy odegrają dwie komedjki, Przybylskiego i Wład. Koźłobrodzkiego, tudzież orkiestra 80 p. p.

— **Z Tow. przyrodników.** Na posiedzeniu Towarzystwa przyrodników im. Kopernika, odbytem dnia 9 b. m., zwał dr. Emil Duniowski sprawę ze swych badań geologicznych na półwyspie Bałkańskim. Z wyjątkiem Bałkanu właściwego, ciągnącego się od rzeki Timok, aż do przylądka Emin Burnu, nad morzem Czarnem, a okazującego w znacznej części typ gór pasmowych o regularnie zsuniętych fałdach warstw osadowych — cała zresztą na południe położona część półwyspu, zostająca pod panowaniem tureckim, ma wybitną cechę gór masowych. Spąg całego obszaru stanowią łupki starokrystaliczne, mianowicie gnajs, łupki łyszczykowy, chlorytowy i filit. Strop wszystkich grzbietów górskich stanowią olbrzymie masy szczelinowego wapienia, stanowiącego tak znaczny zbiornik wody, że w najbardziej suchych latach obfite źródła wystarczają zupełnie na użyczenie pól.

W fility wtrącone są olbrzymie masy serpentynu, zawierającego rudy chromowe, w wapieniu i łupkach znajdują się szczeliny, wypełnione rudami żelaznymi, antymonowymi, manganowymi i t. d. Liczne dyslokacje, t. j. linie uskoków, wzdłuż których pewne połacie skorupy ziemskiej zapadły się w głąb, a które są charakterystyczne dla gór masowych, przecinają albańskie i macedońskie Bałkany w rozmaitych kierunkach, tak n. p. dolina rzeki Wardaru w okolicy Uskub jest typową szczeliną dyslokacyjną. Zajmującym jest odkrycie osadów słodko-wodnego jeziora, które niegdyś podczas mioceńskiej formacji pokrywało znaczną część Bałkańskiego półwyspu.

Dr. Julian Niedzwiedzki mówił o współczesności mamuta z człowiekiem paleolitycznym, skonstatowanej niewątpliwie przez bar. Tolla na wyspach Nowosyberyjskich przy ujściu Jany i przez Kuźnicowa w okolicy Tomsku.

— **Wspomniał dar fundacyjny w Brzeżanach.** Z Brzeżan otrzymujemy następujące pismo: We wtorek, dnia 9 marca 1897 r. byliśmy świadkami niezwyklej uroczystości poświęcenia i oddania na własność gminie chrześcijańskiej miasta Brzeżan gmachu szpitalnego, zbudowanego i urządzonego według wszelkich nowoczesnych wzorów przez hrabinę Maryę z ks. Sapiehów Potocką i syna Jakóba hr. Potockiego. Gmach wspomniany, nad którym pracowano przez dwa lata, przedstawia się pod każdym względem okazale, co na tem większe zasługuje uznanie, że miejscowymi siłami wzniesiony został. Dar ten dla miasta Brzeżan jest trwałą pamiątką, a zarazem pomnikiem pietysmu dla edynej córki hrabiny Maryi Potockiej, s. p. Izabeli, zamężnej za hr. Romanem Potockim, a przedewszystkiem, bo w pierwszych miesiącach życia małżeńskiego z ciężką i niepowetowaną stratą dla Brzeżan, zgasła. — Ona to, jak pięknie powiedział hr. Jakób, w chwili oddania gmachu, natchnęła myślą matkę i brata, do wzniesienia tej budowy! — Burmistrz, odbierając w posiadanie, podziękował serdecznie w imieniu reprezentacji miasta za ten wspomniał dar, który stał się tym droższym, że ani sama hrabina Marya Potocka, ani syn hr. Jakób, ani wreszcie pan Kobryńce, pełnomocnik, który intencję hrabstwa z prawdziwą znajomością rzeczy starał się urzeczywistnić i w czyn wprowadzić, w tej ofercie dla s. p. Izabeli nie szukał rozgłosu. Jeżeli mimo to publicznie dziś o tym doniosłym dla miasta darze, wspomniemy, to czynimy tylko ze względu, by zachęcić u nas szlachetne serca, do godnego naśladowania przykładu tej ofiarności.

W imieniu reprezentacji gminy Burmistrz Edmund Holski.

— **Bolesław Wołodkiewicz**, młodziwiec obdarzony świetnym umysłem i niezwykłą kulturą europejską, zmarł w tych dniach w Krakowie w kwiecie wieku, po kilkuletniej ciężkiej chorobie, osierocając matkę, złamaną tym stra-

sznym ciosem. W licznych kole przyjaciół i znajomych, pozostawia Bolesław Wołodkiewicz niezatarte wspomnienia jako jeden z najmilszych, najsympatyczniejszych i najzdolniejszych młodzieńców obecnej generacji. Zmarły należał do ulubionych i najbardziej cenionych uczniów znakomitego profesora historii sztuki i estetyki w Heidelbergu Kuno Vischera, który go zaszczycał swoją przyjaźnią. Dziś odbył się w Krakowie pogrzeb przy licznych udziałach publiczności.

† Zmarli w ostatnich dniach: W Krakowie, ks. Filip Mirucki, kapłan zgromadzenia księży Misyjonarzy, przeżywszy lat 67, a w zgromadzeniu 37.

W Czerniowcach. Adam Metzler, em. dyrektor urzędów pomocniczych, przeżywszy lat 74.

— W pustelni OO. Kamedułów reguły św. Romualda na Bielanych pod Warszawą — jak donosi *Kurier Warszawski* — znajduje się obecnie tylko trzech zakonników. Najstarszym z nich jest O. Tadeusz Idzikowski, urodzony w r. 1815, a pozostający w zakonie od r. 1838, czyli od lat 59. Drugi z kolei O. Floryan Marczewski, ur. w r. 1826, wykonał śluby zakonne w r. 1862; trzeci zaś O. Benedykt Żegorski, ur. w r. 1840, przebywa w zakonie od r. 1870.

— Z Ameryki. Z Chicago piszą do *Dziennika Poznańskiego*:

„Coraz większa ilość rodaków naszych, przebywających tutaj, przesiedla się w ostatnich czasach do stanu Colorado, którego mineralne skarby nareszcie systematycznie i metodycznie wyszukiwaniem być zaczęły. Denver, punkt centralny kopalni Colorado, może się prawie wydawać polskim miastem. Dominującą osobistością wśród tej kolonii, jest zawsze jeszcze książe Jan Sapieha. Niezwykłe to zjawisko, widzieć pana wielkiego rodu, przesiedlającego się dobrowolnie na grunt obcy, nieznany sobie, porzucającego łatwe i przyjemne stosunki na gruncie, gdzie wszystko mu się uśmiechało, dla ciężkiej, znoej pracy.

„Ale nie ma powodu ks. Jan Sapieha żałować swej śmiałej inicjatywy. Trzyletnia nieprzerwana praca przyniosła mu już moralne i materialne korzyści. Do pierwszych liczą powagę, którą sobie zdobył, szacunek, którego zażywa u swoich i u miejscowych, fachową zdolność, którą zdobył sobie potrafił. On był, jak wiadomo, osiadcem syndykatu, który przedsięwziął eksploatację min złota Cripple-Creek i on zorganizował je w sposób, który pozwolił mu wynieść się w krótkim przeciągu czasu na pierwsze miejsce wśród amerykańskich min złota.

„Ale działalność ks. Jana Sapiehy nie ogranicza się na Cripple Creek. Dowiadując się właśnie, że udało mu się spotkać w innej części tegoż stanu Colorado, w miejscowości zwanej Randsberg, bogatą żyłę złota (sylwanitę or), niosącą z tony 26 tysięcy dolarów. Wiadomość o odkryciu tej żyły przez naszego rodaka wywarła w całym górniczym okręgu Denveru, a i tutaj w Chicago, wielkie wrażenie. Jeżeli dalsze rezultaty będą równie świetne, jak początkowe, to bez wątpienia ta nowa kopalnia stanie się wkrótce tak podajna, jak dwie inne, w których nasz rodak tak szczęśliwie działalność swą kilkakrotnie ześrodkował. Jeżeli wytrwa i nie da się wysadzić z siódła amerykańskim spekulantom, czeka go niewątpliwie i znaczna fortuna i sława pioniera cywilizacji w nieznanym jeszcze niedawno zakątku świata“.

Notatki literacko-artystyczne.

Z teatru. Jutrzejsze przedstawienie „Hamleta“ bndzi wielkie zainteresowanie choćby z tego względu, że tytułową rolę we wspaniałem tem dziele, tak dawno u nas nie granem, objął p. Roman Żelazowski. — Dyrekcja teatru uczyniła wszystko ze swej strony, by przedstawienie „Hamleta“ zadowolniło nawet najwybredniejszych widzów; nowe dekoracje i stylowe kostiumy przyczynić się winny do podniesienia efektu.

Pan Werner-Jaworski, tak sympatycznie zawsze przez Lwowian witany artysta, w ostatnich czasach współdyrektor trupy prowincjonalnej, został zaangażowany przez pp. Bandrowskiego i Hellera do ról kontuszyowych.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś we czwartek po raz szesnasty „Czarodziej z nad Nilu“, operetka w 3 aktach W. Herberta.

W piątek (wznowienie) „Hamlet“, tragedia w 5 aktach Szekspira, z p. Żelazowskim w roli tytułowej.

W sobotę popołudniu dla młodzieży szkolnej: „Twardowski na Krzemionkach“, czarodziejsko-romantyczna krotkość z pieśniami i tańcami w 5 aktach J. N. Kamińskiego.

Wieczorem o w pół do 8-mej „Traviata“ opera w 3 aktach Verdiego z panną Korolewicz oraz pp. Myszugą i Górskim.

W niedzielę popołudniu „Jaś i Małgosia“ opera w 3 aktach a 5 odsłonach Engelberta Humperdinka.

POGADANKI NAUKOWE.

(Opór przyzwyczajęń wobec nowatorstw nauki. — System metryczny w Anglii. — Doba 20 godz. w Belgii. — Chaos w rachubie czasu. — O wyrównaniu różnic kalendarzowych w Europie. — Predylekcja do 12-stki. — Niedogodności obecnej rachuby dnia. — Projekt równoczesnej rachuby godzin na całej ziemi. — System dziesiętny podziału czasu we Francji dawnej. — Projekta nowe. — Potrzeba bibliografii powszechnej. — Decymalna bibliografia systemu M. Devey'a. — Konferencja bibliograficzna w Brukseli. — Międzynarodowe biuro bibliograficzne i Instytut bibliograficzny. — Los volapüków.)

(Dokończenie).

Inną niedogodnością dzisiejszej rachuby dnia są trudności przy notowaniu i manipulacji rachunkowych czasu, zwłaszcza z powodu szerególnego podziału na minuty i sekundy. Pod tymi względami byłby jak wszędzie tak i tu system dziesiętny podziału nieporównanie wygodniejszy. Taki system był już raz zaprowadzony we Francji przed wiekiem przeszło przez wielką rewolucję. Jednakże utrzymał on się zaledwie 13 lat i poszedł w zapomnienie. Obecnie jednak odżył ten projekt na nowo, wraz z projektami zniesienia dwufazowej rachuby, popierany tem, że przy jednofazowej 24 godz. rachuby byłoby pewne niedogodności z powodu zbyt wielkiej liczby godzin. Wraz z powyższą reformą byłoby prawie konieczne inne jeszcze: mianowicie zmiany podziału południkowego i równoleżnikowego ziemi, jakoteż okręgu koła (pomiaru kątów), przez zaprowadzenie w tychże również systemu dziesiętnego. Przydałoby się to bardzo szczególnie geografom, matematykom i astronomom; ale w zamian musieliby oni wykonać dość ciężką pracę, mianowicie przerysować wszystkie mapy, przeliczyć tablice trygonometryczne, zmienić systemy i podziałki różnych przyrządów etc.

Francuski uczony Henryk Sarranton przedłożył w ostatnich dniach paryskiej Akademii umiejętności obszerną rozprawę, traktującą o powyższych projektach, a zatytułowaną *l'heure décimale et la division de la circonférence* i wzbudził tak żywe zainteresowanie się tą sprawą, że prawdopodobnie Fracuzi zechcą w czasie wystawy w r. 1900 zainicjować powszechną reformę rachuby czasu. Niechże zatem każdy z czasów dobrze kieszeń przysposabia na przyjęcie nadchodzącego wieku, gdyż kto wie czy nie obdarzy on nas obfitą „nowowiekowem“, a między innymi nowymi zegarami i zegarkami, zmienionymi mapami, nowymi logarytmami etc....

Kiedy już mowa o uniwersalnych ułatwieniach, nie od rzeczy będzie wzmianka o również nowych ułatwieniach w zakresie bibliografii. Wprawdzie jest to przedmiot, nie mający tyle styczności z życiem codziennym, co poprzednie, ale jest bądź co bądź ogólnie interesujący. Wiadomo każdemu, kto się zajmuje literaturą lub badaniami w dziedzinie nauk, ile to trudności przedstawia dokładne poinformowanie się o tem wszystkim, co do najnowszych czasów zostało dokonane i ogłoszone w danym zakresie, zwłaszcza jeżeli przychodzi uwzględnić literaturę w różnych językach. Wobec tego, że dzisiejsze już bibliografie dzieł w poszczególnych językach przedstawiają się wprost kolosalnie, możemy sobie wyobrazić, co to za kolos musiała przedstawiać bibliografia wyczerpująca, uniwersalna, gdyby była ułożona w ten sposób, jak poszczególnie. Choć wcale więc oddawna bardzo dotkliwie dawał się czuć brak bibliografii powszechnej, trudno było podjąć się jej ułożenia i dalszego prowadzenia. Dopiero Amerykanie, — zawsze praktyczniejsi od nas — wpadli na pomysł ułatwienia tej pracy.

Melvil Devey, kierownik biblioteki państwowej w New Yorku obmyślił oryginalny i dowcipny sposób określania zasadniczej treści dzieł, za pomocą liczb. Amerykanie bez wielkiego hałasu zaraz ten system zastosowali w praktyce i używają go dotąd, od lat już przeszło 18, chociaż w Europie mało kto o tem wiedział.

Zasady tego systemu są następujące. Cały zakres wiedzy ludzkiej podzielono na 10 grup i każda z tychże zastąpiono jedną z cyfr arabskich. Mianowicie:

Dzieła ogólne	0
Filozofia	1
Religia	2
Fizjologia	3
Filologia	4
Nauki ścisłe	5
Nauki stosowane	6
Sztuki piękne	7
Literatura	8
Historia	9

Każda z tych grup głównych dzieli się znowu na 10 działów, zastępowanych również cyframi, które się dołączają do pierwszych cyfr. Tak n. p. grupę nauk ścisłych (5) podzielono w ten sposób:

50 Nauki ścisłe w ogóle,
51 Matematyka,

52 Astronomia,
53 Fizyka,
54 Chemia
55 Geologia,
56 Paleontologia,
57 Biologia,
58 Botanika,

W ten sam sposób może być podział dalej prowadzony. Weźmy n. p. podział fizyki:

531 Mechanika,
532 Płyiny, hydrostatyka,
533 Gazy, Pneumatyka,
534 Głos, Akustyka,
535 Światło, Optyka,
536 Ciepło,
537 Elektryczność,
538 Magnetyzm,
539 Fizyka molekularna.

Postępując dalej w taki sam sposób, można wytwarzać coraz większe liczby, specjalizujące poszczególne działy z każdą nową cyfrą coraz więcej szczegółowo, tak że ostatecznie najdrobniejsze odcienia mogą być przedstawione.

Rozumie się samo przez się, że o spamiętaniu tego zboru liczb nie może być mowy. Do czytania takiej bibliografii są konieczne odpowiednie słowniki, podające znaczenie liczb. Amerykanie mają taki słownik, zawierający w sobie — przeszło 20.000 liczb. Na próbkę — oto jeden przykład z niego: Liczbie 8435-1 odpowiada znaczenie: literatura (8) francuska (4) powieściowa (3) z 17 wieku (5) dzieła Lesage'a (1).

Jak wszelkie twory ludzkie, tak i powyższy system nie jest wolny od pewnych wad. Jedną z największych jest ta, że nie zawsze jest możliwy podział pewnych grup w 10 części. Jeżeli liczba racjonalnego podziału jest mniejsza od dziesięciu, nie wiele to systemowi szkodzi, gdyż wtedy poprostu odpowiednia ilość cyfr pozostaje przy charakterystyce danej grupy nieuwzględniona. Zaś w jaki sposób starał się Devey usunąć trudność, wynikającą wtedy, gdy liczba racjonalnego podziału jest większa od dziesięciu, najlepiej będzie przedstawić znowu na przykładzie. Tak n. p. historia Europy (94) została podzielona w następujący sposób:

941 Szkocya, Irlandya,
942 Anglia,
943 Niemcy, Austrya,
944 Francya,
945 Włochy,
946 Hiszpania, Portugalia,
947 Rosya,
948 Szwecya, Norwegia, Dania.

Pod liczbą 949 mieszczą się wszystkie inne kraje pozostałe; zaś wyspecjalizowanie tychże może być uskutecznione z pomocą dalszej czwartej cyfry.

9491 Zelandya,
9492 Holandya,
9493 Belgia i t. d.

W taki sposób może być wspomniana trudność zawsze usunięta, ale w systemie powstaje przez to ta niedogodność, że pewien jednakowy stopień wyspecjalizowania nie zawsze może być przedstawiony jednakowo-cyfrą liczbą.

Europa zajmuje się tą bibliografią powszechną dopiero od niedawna. Pierwszą inicjatywę ku temu dał senator H. La Fontaine i adwokat P. Otlet z Brukseli. We wrześniu r. 1895 obradowała w Brukseli pod patronatem rządu belgijskiego pierwsza międzynarodowa konferencja w tej sprawie. Podnoszono przytem różne niedogodności systemu Devey'a i proponowano stosowne poprawki, ale ostatecznie jednogłośnie przyjęto cały ten system bez żadnej zmiany, a to głównie z tego powodu, aby w razie znaczniejszych zmian Ameryka nie była zmuszoną uciążliwą pracę, której już dokonała, powtarzać na nowo.

Dla wprowadzenia w życie uchwał konferencji postanowiono utworzyć dwie nowe zawsze istniejące instytucje międzynarodowe, mianowicie: Biuro bibliograficzne i Instytut bibliograficzny — z siedzibą w Brukseli. Biuro miałooby za zadanie przedewszystkiem ułożenie bibliografii wszelkich dzieł dotychczas ogłoszonych, jakoteż ułożenie słowników, a dalej ciągle prowadzenie bibliografii wszelkich dzieł pojawiających się przy pomocy wydawnictw peryodycznych. Na opędzenie kosztów utrzymania Biura — które z natury rzeczy byłoby bardzo znaczne, musiałyby się oczywiście złożyć wszystkie państwa cywilizowane. Rząd belgijski podjął się załatwienia tej sprawy drogą dyplomatycznych pertraktacji.

Instytut bibliograficzny ma być ciałem, złożonym z uczonych wszelkich narodowości, zajmujących się sprawą bibliografii i zasłużonych koło rozwoju tejże. Funkcyonowałby on tylko czasowo, a miałby na celu rozstrzygnięcie różnych wątpliwości i usuwanie trudności, jakie niewątpliwie przy pracach Biura pojawiać się będą.

Nie trudno dopatrzeć się w opisanej bibliografii pewnej analogii do volapüku, tem bardziej, że do jej celów należy również umożliwienie informowania się bez znajomości nawet języków, w których dotyczące dzieła są napisane. Jak wiadomo, różne pomysły wszechświatowego języka były wielokrotnie powtarzane, ale żaden z nich się nie przyjął. Ostatnia próba Schleyera, chociaż rozpoczęła

się bardzo głośno, w rezultacie była od innych szczęśliwszą chyba o tyle, że upowszechniła bodaj swoją nazwę jako wyraz techniczny dla tego rodzaju prób. Opisany powyższy system *sui generis* volapüku naukowego prawdopodobnie nie ulegnie podobnemu losowi, gdyż w istocie na to nie zasługuje. U nas w Austrii zaprowadzają go już obecnie niektóre wielkie biblioteki rządowe i prywatne w Wiedniu.

J. Tuleja

GOSPODARSTWO I HANDEL

Obwieszczenie o pokryciu zapotrzebowania ogierów stadnych w r. 1897 przez zakupno ogierów prywatnego chowu krajowego w Galicji.

C. k. Ministerstwo rolnictwa przystępuje do pokrycia zapotrzebowania ogierów stadnych, jakie się okaże dla c. k. stacyi ogierów rządowych po upływie tegorocznego peryodu stajnowienia — o ile możliwości przez zakupno ogierów pochodzących z prywatnego chowu krajowego, zaprasza wszystkich hodowców właścicieli koni, aby najpóźniej do końca kwietnia bieżącego roku zgłosili pisemnie do c. k. Ministerstwa rolnictwa ogiery, jakie mają na sprzedaż.

Wniezione zgłoszenia będą udzielone komendzie zakładu ogierów rządowych w Dworku, który celem zanotowania zgłoszonych ogierów.

Ewentualne zakupno zgłoszonych ogierów będzie uskutecznione w ciągu jesieni na podstawie osobnego upoważnienia c. k. Ministerstwa rolnictwa przez komendę zakładu ogierów rządowych w porozumieniu z komendą doradczym dla spraw chowu koni w Dworku, powołanym do współdziałania w sprawach krajowego chowu koni, a to w sposób dotychczasowy w miarę potrzeby i rozporządzalnych środków pieniężnych.

Wniezione zgłoszenia ogierów do zakupu na ogiery stadne, nie ograniczają właściciela w prawie innego rozporządzenia tymi ogierami w czasie pośrednim, tak samo jak z drugiej strony przyjęcie przez c. k. Ministerstwo rolnictwa zgłoszenia, nie wkłada na Ministerstwo obowiązku zakupna zgłoszonych ogierów, nawet w tym razie, jeżeli ogiery są zupełnie odpowiednie.

Każde zgłoszenie ogierów ma zawierać ich pochodzenie, miarę (wysokość), rasę, wiek i cenę, dalej miejscowość, w której mają być obejrzone.

Pochodzenie ogierów tak ze strony ojca jak i matki należy legalnie wykazać.

Co do wieku zgłoszonych ogierów, waża się wyrazić, że tylko takie ogiery, które mogły być oglądane, ewentualnie zakupione, które w czasie ich zgłoszenia, posiadały pochodzenia szlacheckiego (dem. *schlache angehörend*) ukończyły własne trzyletnie, jeżeli zaś są krwi zimnej, drugi rok życia.

Zgłoszenia takich ogierów, które nie zostały jeszcze do wieku wyżej oznaczonego oglądane, będą uwzględnione.

Zgłoszenia ogierów, które będą wniezione do c. k. Ministerstwa rolnictwa, dopiero po upływie wyżej oznaczonego terminu, mogą być uwzględnione dopiero w drugim rzędzie, mianowicie tylko o tyle, o ileby zapotrzebowanie ogierów co do rodzaju i liczby nie mogły być pokryte przez zakupno ogierów wcześniej zgłoszonych.

Z c. k. Ministerstwa rolnictwa.

C. k. galic. Towarzystwo gospodarskie. Trzydzieste drugie walne zgromadzenie rady ogólnej c. k. gal. Towarzystwa gospodarskiego — na które powołani są w myśl §. 17 statutu nie tylko delegaci wybrani z rad powiatowych, ale także delegaci z rad powiatowych, jako delegaci z rad powiatowych — odbędzie się 29 i 30 marca b. r. w Lwowie.

Program zgromadzenia następujący:
A) Sprawy do decyzji delegatów powiatowych: Sprawozdanie z czynności komisji rachunkowej z roku 1896. Sprawozdanie z czynności komisji rachunkowej z roku 1896. Sprawozdanie z czynności komisji rachunkowej z roku 1896.

Wybór pięciu członków komitetu, w którego skład wchodzić będą: ks. Sapięha Władysława, Schnella Oskara, dr. Skalkowski Tadeusz. Wybór komisji rachunkowej na rok przyszły. Sprawa pisma *Rolnik*.

B) Sprawy do decyzji ogółu członków: należące: Sprawa podniesienia oraz akcyzów roboczych i włościańskich oraz akcyzów czasowa na tem polu wdrożona przez rząd. Sprawozdanie z przeprowadzonych w r. 1896 upraw próbnych zbóż i nawozów sztucznych. handlu nawozami sztuczными. Projekt dr. Kornela Paygerta. dania spółek komisowo-handlowych.

Wobec wprowadzenia na wyjątek do nianch kolei żelaznej taryfy strefowej i w tek tego niemożności uzyskania jakiegokolwiek

zestawienia cen jazdy, karty legitymacyjne nie będą w tym roku członkom rozesłane, gdyż dyrekcja kolei nie udziela żadnych zniżek. Pierwsze posiedzenie rady ogólnej dnia 28 marca b. r. rozpocznie się o godzinie 10 rano w wielkiej sali galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

OSTATNIA POCZTA

Z Mentony donoszą, w uzupełnieniu wczorajszych depesz, że Najj. Pan wstał we wtorek o godzinie 5 rano, śniadanie spożył o godzinie 6, nie odbył jednak zwykłej przechadzki rano, lecz załatwiał bieżące sprawy państwowe. Następnie w ciągu dnia, jak już wiadomo, przyjął Najjaśniejszy Pan i Franciszka Ferdynanda d'Este po południu, poczem odbył dłuższą przechadzkę z żoną, Panią a wieczorem w powozie udał się Najj. Pan w towarzystwie ks. Liechtensteina, hr. Paara i gen. Berzewiczego na obiad do Monte Carlo.

U P. Ministra spraw zagranicznych hr. Goltchowskiego odbył się w niedzielę obiad, w którym między innymi wzięli udział: ambasador niemiecki hr. Eulenburg z żoną, ambasador wojskowy francuski, bar. Berckheim z żoną, radca sekcyjny Merey i wiele innych wybitnych osób.

Pan Minister kolei generał-porucznik Gultenberg rozpoczął przedwczoraj podróż inspekcyjną po okręgu dyrekcji kolei państwowych w Insbruku oraz pewnej części linii okręgową dyrekcji w Wiedniu i Lincu. Pan Minister powróci 16 marca do Wiednia.

Według *Fremdenblattu* doniesienie dziennika *Graser Blatt*, że stojący w Tryescie załogi batalion 87 pułku piechoty ma się przygotować do odpłynięcia na Kretę, jest zupełnie nieprawdziwe.

Memoriał szefa marynarki niemieckiej admirała Holmana w sprawie kredytów na nowe okręty, sprawił w komisji budżetowej parlamentu niemieckiego tak nieprzyjemne wrażenie, iż kanclerz Hohenlohe i admirał Holman musieli na posiedzeniu onegdajszym użyć ostrogi, aby nie doprowadzić do wyrażenia się o chwila niestałość zarządu marynarki, który brałby głos po nim, dowodził, że memoriał nie jest ani projektem ustawy, ani też zbiorem motywów do budżetu, lecz jedynie materiałem informacyjnym dla deputowanych. Ks. Hohenlohe jest zdania, że państwo musi powiększyć flotę stosownie do wykazanej w memoriale potrzeby, ale każdy nowy wydatek przejdzie przez radę związkową i parlament.

Admirał Hollmann oświadczył otwarcie, że w przyszłej wojnie bitwy morskie będą nieuniknione. Ręczy on za załogi okrętów niemieckich, ale nie może ręczyć za wszystkie okręty w dzisiejszym ich stanie. Dep. wolnościowy Richter wystąpił oczywiście ze zjadliwą krytyką wszystkich projektów, ale jedyne większe wrażenie zrobiły słowa Liebera, przemawiającego w imieniu centrum. Długą mowę zakończył on słowami: „Jakże długo potrwa to jeszcze? Dopóki domagać się będzie rząd kredytów na cele nieprodukcyjne? Lepiej jest straszyć koniec, niż strach bez końca. Frazesy patryotyczne na nie się nie składają. Prawdziwy patryotyzm każe oszczędzać”.

National Ztg. donosi, iż szef marynarki Hollmann, ma zamiar podać się do dymisji, gdyby parlament nie uchwalił mu budżetu marynarki w żądanej wysokości.

Według *Freisin Ztg.* Hollmann już się podał do dymisji, a to wskutek różnicy zdań z kanclerzem Hohenlohem i ministrem skarbu Posadowskim, który w imieniu marynarki wydał się zbyt wygórowanym, cesarz jednak nie przyjął dymisji.

W przeprowadzonym właśnie w Berlinie procesie przeciwko zarządowi socjalno-demokratycznego stowarzyszenia wyborczego, zapadł wyrok uwalniający. Sąd unieważnił rozporządzenie policyj, rozwiązujące centralne stowarzyszenie wyborcze socjalnych demokratów i uwolnił od wszelkiej odpowiedzialności członków zarządu, oskarżonych przez prokuraturę o naruszenie ustawy o stowarzyszeniach.

Kurator okręgu naukowego warszawskiego rz. r. st. Ligin, wyjechał już z Odessy. Udał się on najpierw do Petersburga, ządając przyjeżdżać do Warszawy i obejmie urządzenie.

Warszawa. *Dziennik* donosi: W głównych zarządach ministerstwa wojny rozpoczęły się prace przygotowawcze nad organizacją projektów „wielkich” manewrów w obrębie okręgu warszawskiego. Na manewrach tych, których zadaniem ma być wyświetlenie zna-

czenia pozycji tylnych, znajdujących się za czworobokiem nadwiślańskim, zastosowane będą wszystkie te ulepszenia techniki inżynierskiej, wojskowo-sanitarnej i intendencji, które od kilku lat w teorii uzyskały już prawo obywatelstwa.

Do *Kuryera Warszawskiego* piszą z Petersburga:

Wiadomość, iż projektowane jest zniesienie generał-gubernatorstwa wileńskiego i kijowskiego, nabiera coraz więcej prawdopodobieństwa. W sferach dobrze poinformowanych utrzymują, iż hr. Ignatiew otrzyma nominację na opróżnione po hr. Heydenie stanowisko generał-gubernatora Finlandii.

Co do generała Orłowskiego, to stan jego zdrowia jest taki, że zdaniem lekarzy nie może być mowy o wyzdrowieniu.

Do tej chwili niema autentycznej wiadomości, jak postąpią gabinety europejskie ze znaną odpowiedzią rządu greckiego, na znamię zbiorową mocarstw. Przeważa jednak zapatrywanie, że ułożą wspólną odpowiedź, która będzie miała charakter *ultimatum* wykluczające jakąkolwiek replikę ze strony Grecji. Słychać, że wezwą one Grecję do cofnięcia wojsk swoich z Krety w przeciągu 36 godzin, grożąc w przeciwnym razie blokadą portów greckich.

Wiedeński *Fremdenblatt* pisze: Grecja myli się, jeśli sądzi, że Serbia i Bułgaria przyłączyłyby się do kroków wojennych przeciw Turcji, chociaż z Sofii i z Belgradu nie dano dotychczas pożądanego w tym względzie zapewnienia. W razie wojny, Serbia i Bułgaria raczej pokusiłyby się o zdobycie pokojową, otrzymując od sultana berat, usuwający serbsko-bułgarskie prowincje kościelne z pod wpływu greckiego. Mocarstwa nie skapitulują przed Grecją; ani jedno z nich nie ustąpi z drogi protestu, wzmocnionego groźbą środków przymusowych, które w razie oporu greckiego okazały się niezbędnymi.

Pester Lloyd dowiaduje się, że polityczny wynik wizyty króla Aleksandra w Sofii nie zadowala serbskich mężów stanu, gdyż Bułgaria ulegałaby naciskowi Rosyji, nie chce przystąpić do akcyi przeciw Turcji.

Fremdenblatt odbiera następującą z Frankfurtu depeszę pod dniem 9 b. m.: Wedle doniesienia telegraficznego z Konstantynopola wyjedzie jutro jeden z dostojników tureckich, którego nazwisko utrzymywane jest jeszcze w tajemnicy, jako nadzwyczajny wysłannik sultana na dwór wiekroła egipskiego do Kairu. W ostatnich dniach odbywała się niezwykle ożywiona wymiana depesz pomiędzy pałacem sultanskim a Teheranem, a powszechne wywarła wrażenie ta okoliczność, że poseł perski w przeciągu kilku dni był po dwa kroć na dłuższym posłuchaniu u sultana.

Według ogólnego planu pochodu przeciw Grecji, skoncentrowano pod Janiną półtorej dywizji piechoty, 6 baterji górskich i 2 szwadrony; pod Ellassona znajdują się 2 dywizje piechoty, 12 baterji polnych i 4 szwadrony; pod Leftochari, Selfidze, Grevena i Czaihisar strategiczne grupy, składające się z 20 batalionów, 4—6 baterji polnych, oraz 1—2 szwadronów; wreszcie pod Kailar skoncentrowano rezerwy. — Ugrupowanie szczegółowe powierzono głównodowodzącym.

Żałogi fortów granicznych zdwojono. Straże pograniczne wzmocniono kolumnami ruchomymi.

O posiedzeniu francuskiej Izby posłów we wtorek, donoszą w uzupełnieniu wczorajszej depeszy: Socjalista dep. Millerand interpelował, co rząd zamysła uczynić wobec odpowiedzi Grecji. Minister spraw zagranicznych Hanotaux odrzekł, iż rząd otrzymał notę onegdajszej noce, a dopiero w poniedziałek miał minister sposobność widzieć posła greckiego. Minister domagał się, aby rządowi pozostawiono oznaczenie czasu, w którym może się odbyć dyskusja nad interpelacją. Millerand zabrał po raz wtóry głos i rzekł, iż Francja, pokonana w 1870 r., nie powinna ignorować prawa przysługującego ludom, aby swobodnie mogły o sobie rozstrzygać. Rząd powinien naznaczyć dzień, w którym zamierza dać wyjaśnienie Izbie.

Prezes gabinetu Méline odpowiedział, iż rząd pragnie jak najprędzej dać wyjaśnienia Izbie, lecz w sprawach zagranicznych należy bacznie na skutek, jaki wywołują za granicą codzienne interpelacje. Taktyka opozycji mogłaby uniemożliwić rządowi jego zadanie. Każdy chyba pojmuje, iż rząd, po otrzymaniu noty greckiej, musi się porozumieć z mocarstwami. Rząd, któryby tego nie uczynił, zaniedbałby swych obowiązków. Sprawy Francji są dostatecznie ważne, aby Izba dała rządowi kilka dni czasu. (Oklaski). Dep. Millerand nalega, aby naznaczono termin dla dyskusji nad interpelacją. Méline wyznaczył czwartek, na co Izba zgodziła się 352 głosami przeciw 205. Dzisiaj zatem w Izbie francuskiej ważne rozprawy.

Depesza urzędowa z Manili potwierdza wiadomość o zajęciu ważnego punktu ufortyfikowanego przez Hiszpanów, którzy zdobyli go, przypuściwszy atak bagnietem, przyczem poległ generał Zaballa, idący na czele swej kolumny. Po stronie hiszpańskiej zginęło 6 żołnierzy, 5 oficerów i 25 żołnierzy jest rannych. Powstańcy stracili 76 ludzi.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wybory do Rady państwa z V kuryi.

Kraków, 11 marca. (Tel. prywat.) Przebieg wyborów spokojny; tylko na Kazimierzu i w ogrodzie angielskim z powodu natłoku wojsko sformowało szpaler. Udział żywy głosujących; przeważnie głosują robotnicy a mało inteligencji; duchowieństwo wstrzymuje się od głosowania. Do południa głosowało 16 tysięcy.

Tarnopol, 11 marca. W okręgu wyborczym Tarnopol-Zbaraz-Złoczów-Przemysław-Brzeżany na 981 uprawnionych wyborców głosowało 888; większość absolutna 445. Otrzymał Henryk Weiser 484; ks. Aleksander Mironowicz 402. Wybrany posłem p. Henryk Weiser.

Stanisławów, 11 marca. Przy wyborze posła z V kuryi tutejszego okręgu wyborczego głosowało: w Stanisławowie na 200 wyborców 193, w Rohatynie na 189 wyborców 186, w Podhajcach na 153 wyborców 153, w Buczaczu na 225 wyborców 219, w Tłumaczu na 182 wyborców 175.

Razem w okręgu wyborczym Stanisławów-Rohatyn-Podhajce-Buczacz-Tłumacz, na 949 uprawnionych wyborców głosowało 926: absolutna większość 454. Otrzymał Józef Bogdanowicz 469 głosów; Józef Huryk 456; Posłem wybrany Józef Bogdanowicz.

Jarosław, 11 marca. W okręgu wyborczym: Jarosław, Łanicut, Cieszanów, Jaworów, Gródek na 921 uprawnionych wyborców głosowało 871; absolutna większość 436. Otrzymał: ks. Leon Pastor 341, Kornel Żelazkiewicz (socjalista) 314, Józef Hospod (ludowiec) 201. Większości absolutnej nikt nie otrzymał; odbędzie się wybór ścisłszy.

Kołomyja, 11 marca. Przy wyborze posła z V kuryi tutejszego okręgu wyborczego głosowało w Kołomyi na 260 wyborców 257; w Nadwórnej na 145 wyborców 142, w Bohorodczanach na 111 wyborców 104, w Koszowie na 156 wyb. 154, w Sniatynie na 152 wyb. 149, w Horodence na 173 wyborców 171. Razem w okręgu wyborczym Kołomyja, Nadwórna, Bohorodczany, Koszów, Sniatyn, Horodenska na 997 uprawnionych wyborców głosowało 977; większość absolutna 469, kanonik gr. kat. ze Stanisławowa ks. Jan Grobelski otrzymał 533 głosów, dr. Teofil Okuniewski 436. Wybrany posłem ks. Jan Grobelski.

Tarnów, 11 marca. Przy wyborze posła V kuryi tutejszego okręgu wyborczego, głosowało: w Tarnowie na 196 uprawnionych wyborców 191, w Brzesku na 175 uprawnionych wyborców 168, w Bochni na 197 uprawnionych wyborców 193, w Dąbrowie na 122 uprawnionych wyborców 113, w Mielesie na 142 uprawnionych wyborców 136, w Pilźnie na 94 uprawnionych wyborców 92.

Razem w okręgu wyborczym: Tarnów, Brzesko, Bochnia, Dąbrowa, Mieles, Pilzno, na 926 uprawnionych wyborców głosowało 891, większość absolutna 446.

Z tego ks. Adam Kopyciński otrzymał 404 głosów, Franciszek Winkowski 427, reszta rozstrzelona. Nastąpi wybór ścisłszy.

Brody, 11 marca. Przy wyborze posła z V kuryi tutejszego okręgu wyborczego głosowało: w Brodach na 259 wyborców 241, w Kamionce na 194 wyborców 185, w Zółkwi na 162 wyborców 159, w Rawie na 192 wyborców 190, w Sokalu na 188 wyborców 166.

Razem w okręgu wyborczym: Brody-Kamionka-Zółkiew-Rawa-Sokal, na 987 uprawnionych wyborców, głosowało: 941, większość absolutna 407, Władysław Gniewosz otrzymał 522 głosów, dr. Michał Olejnyk 402 głosów. Posłem wybrany Władysław Gniewosz.

Przemysław, 11 marca. W całym okręgu głosowało 826; absolutna większość 414. Dr. Witold Lewicki otrzymał 506, dr. Iwan Franko 317. Wybrany dr. Witold Lewicki.

Stryj, Ogółem głosowało 882, większość absolutna 442. Kazimierz Rojewski otrzymał 477 głosów, dr. Andronik Mogilnicki 402. Wybrany posłem Kazimierz Rojewski.

Borszczów, 11 marca. W okręgu Borszczów, Zaleszczyki, Czortków, Husiatyn, Trembowa, Skalat na 1007 wyborców głosowało 956. Nastąpi wybór ścisłszy między dr. Romanem Jarosiewiczem i radcą Dworu Krynickim.

Dawidów, 11 marca. W czasie wyborów chłopcy zamordowali komisarza wyborczego, miejscowego dzierżawcę Popiela. Żandarmeria zmuszona była użyć broni, skutkiem

czego zginęło dwóch włościan. (Na miejsce wypadku wysłano ze Lwowa pół szwadrona huzarów. *Przyp. Red.*)

Dalszy wynik wyborów ogłosimy w **Nadzwyczajnym dodatku** który wyjdzie jutro dnia 12 marca o godzinie 7-mej rano.

Wiedeń, 11 marca. *Wiener Ztg.* ogłasza ustawę mocą której zmieniono, względnie uzupełniono ordynację przemysłową i ustawę o budowie kolei żelaznej ze Stryja do Chodorowa.

Wiedeń, 11 marca. *Wiener Ztg.* ogłasza: P. Minister sprawiedliwości zamianował przy trybunałach pierwszej instancji: Filemona Wichańskiego, w Tyśmienicy dla Sanoka; Stanisława Promińskiego w Zaleszczykach dla Stanisławowa; Józefa Palikowdę w Koszowie dla Tarnopola; oraz mianował sędziów powiatowych Eugeniusza Abrahamowicza w Chodorowie; Józefa Soykę w Bolechowie i Januarego Bajewskiego w Glinianach, z pozostawieniem ich jako naczelników sądów powiatowych na dotychczasowych stanowiskach służbowych.

Wiedeń, 11 marc. (Tel. prywat.) *Fremdenblatt* porównywa gażę oficerów w Niemczech i Austrii i dochodzi do wniosku o koniecznej potrzebie podwyższenia gaż oficerów w Austrii.

Praga, 11 marca. Sejm wczoraj odroczone.

Rzym, 11 marca. Do *Agencji Stefania* telegrafują z Londynu: Pomiędzy mocarstwami odbywa się wymiana depesz, celem osiągnięcia porozumienia, czy należy odpowiedzieć na notę rządu greckiego.

Sofia, 11 marca. Dzisiaj ks. Ferdynand zamknie sesję sobrania. Mowa tronowa położy nacisk na szczególniejsze pod względem ekonomicznym i politycznym znaczenie traktatu handlowego z Austro-Węgrami, który stwarza poniekąd precedens, iż Bułgaria ma prawo zawierać z zagranicznymi państwami traktaty. Ogródzie zapewni dalej rychłe zawarcie traktatów handlowych z innymi także państwami, wspomni o wizycie króla serbskiego i wyrazi nadzieję, że odwiedziny te staną się zawiązkiem braterskiej zgody pomiędzy oboma narodami słowiańskimi.

Ateny, 11 marca. Oddział ochotników między którymi znajduje się 15 Francuzów i jeden student rosyjski, przybył do portu Pireus.

Kanea, 11 marca. Zachodzi niebezpieczeństwo, że powstańcy uderzą na fort Selino.

Kanea, 11 marca. Osaczeni przez powstańców w Kandano mahometan wyswobodzono wreszcie, co jednak było połączone z ogromnymi trudnościami. Liczba uwolnionych wynosi około 2000. Aż do chwili wstąpienia wszystkich mahometan na okręty, oddział wojsk europejskich pozostanie w Selino.

Kanea, 11 marca. Wiadomość o żwinięciu do portu tutejszego statków transportowych angielskiego i włoskiego z oddziałami wojska, była mylną. Parowiec angielski przywiózł tylko żywność, włoski zaś wysadził na ląd jeńców. W Selino, Rethymno i Kandyi Turcy spłądowali mieszkania opuszczone przez chrześcian, którzy uciekli z tych miast. W miejscowościach dokoła Kanei trwają dalej mordy i grabieże.

Londyn, 11 marca. W Izbie gmin oświadczył Curzon, iż nie mu nie wiadomo o dodatkowej odpowiedzi rządu greckiego. W. Porta nie odpowiedziała dotychczas na notę mocarstw, zdaje się jednak, że ją przyjmie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 11go marca 1897, godzina 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 81-50, Węgierskie akcje kredytowe 391—, Akcje anglo-austriackie 155—, Akcje banku Union 383—, Akcje kolei południowej 58—, Losy tureckie 44-50, Akcje kolei państwowej 342—, Akcje kolei Lwowsko-Czerwiowieckiej 285—, 4-procentowe galic. obligacje propinacyjne z 1889 r. 97-40, Akcje tytoniowe 137—, węgierskie obligacje indemnizacyjne 97-40, Akcje kolei Ebental 268-50, Akcje banku dla krajów koronnych 229-50, 4-procentowa węgierska renta złota 122—. Akcje banku związkowego 252—, Rubel papierowy 1-27-25, Węgierska renta papierowa 98-90, Kredytowe ziemski 444—, Kredyty 358-50, Rimamurania 233-50. Uspokojenie silne.

Telegramy zbożowe z dnia 10 marca 1897 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter prompt 15 90 do 16 10 złr. Budapeszt: Pszenica na jesień 8 04 do 8 05 zł Berlin: pszenica na wiosnę 39— zł.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Wystawy i Muzea.

Niustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha 1. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny

10 przed południem do godziny 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct, w dni powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Niustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niegdyś Biesiadeckich (przy placu Halickim).

Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek. W inne dni 10 ct. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Muzeum przemysłowe miejskie otwarte codziennie (z wyjątkiem poniedziałków od godziny 9 rano do godziny 3 po południu) w niedzielę i święta od godziny 10 rano do

godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna otwarta codziennie od godziny 11 przed południem do godziny 3 po południu (w niedzielę i święta od godziny 10 do g. 1). — Wstęp w dni powszednie 20 ct, w niedzielę wolny.

Zakład narodowy im. Ossolińskich Biblioteka otwarta codziennie od godziny 10 rano do godziny 2 po południu z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych. — Gabinet medalny i medal polskich otwarty jest dla zwiedzających codziennie w godzinach urzędowych, a nadto we wtorki i piątki takżę od godziny 3 do 5 po południu.

Muzeum im. Dzieduszyckich w ulicy Teatralnej 1. 18 otwarte w święta i dniach wolnych od pracy od godz. 1 w południe — we środy i piątki od godziny przed do godz. 2 po południu. Wstęp wolny. Przewodnik kosztuje 30 ct.

Ruch pociągów kolejowych

obowiązujący z dnem 1 maja 1896.

(czas środkowo-europejski)

Do Lwowa przychodzą:	Pociągi				Do Lwowa odchodzą:	Pociągi			
	pospieszne	osobowe	osobowe	osobowe		pospieszne	osobowe	osobowe	osobowe
Z Berlina	5:10	1:30	8:55	6:55	9:30	Do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina	8:40	2:50	11:00
Z Krakowa, Wiednia i Wrocławia	5:10	1:30	8:45	8:55	6:55	Do Warszawy	8:40	—	11:00
Z Warszawy	5:10	—	—	8:55	9:30	Do Muszyny-Krynicy przez Tarnów	8:40	—	11:00
Z Muszyny-Krynicy przez Tarnów (od 1/4 do 3/4 w. l.) (od 2 1/2 do 3 1/2 w. l.)	5:10	—	—	8:55	6:55	Do Muszyny-Krynicy przez Rzeszów	8:40	—	11:00
Z Muszyny-Krynicy przez Rzeszów	5:10	—	—	8:55	6:55	Do Muszyny-Krynicy przez Przemyśl	8:40	—	11:00
Z Muszyny-Krynicy przez Przemyśl	5:10	—	—	8:55	6:55	Do Rozwadowa i Nadbrzezia	8:40	—	11:00
Z Mszany dolnej przez Tarnów, Rozwadowa i Nadbrzezia przez Dembice	5:10	—	—	8:55	6:55	Do Chabówki przez Tarnów	8:40	—	11:00
Z Chabówki przez Tarnów	5:10	1:30	—	—	—	Do Chabówki przez Rzeszów	8:40	—	11:00
Z Chabówki przez Rzeszów	5:10	1:30	—	—	—	Do Chabówki przez Przemyśl	8:40	—	11:00
Z Chabówki przez Przemyśl	5:10	1:30	—	—	—	Do Rawy ruskiej przez Jarosław	8:40	—	11:00
Z Rawy ruskiej przez Jarosław	5:10	1:30	8:45	—	9:30	Do Chyrowa, Sanoka, Iwonice, Rymanowa przez Przemyśl	8:40	—	11:00
Z Krosna, Iwonice, Rymanowa, Sanoka przez Przemyśl	5:10	1:30	8:45	8:55	9:30	Do Mező-Laborez i Pesztu przez Przemyśl	8:40	—	11:00
Z Mező-Laborez i Pesztu przez Przemyśl	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Ławocznego, Munkacza, Miskolca, Pesztu przez Stryj	8:40	—	11:00
Z Ławocznego, Pesztu, Miskolca, Munkacza	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Hrebenowa (tylko od 10/1 do 11/1 w. l.)	8:40	—	11:00
Z Hrebenowa (tylko od 10/1 do 11/1 w. l.)	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Skolego i Stryja (*do Skolego od 1/4 do 3/4 w. l.)	8:40	—	11:00
Z Skolego i Stryja (*do Skolego tylko od 1 maja do 30 września)	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Stanisławowa i Chyrowa p. Stryj	8:40	—	11:00
Z Stanisławowa przez Stryj	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Chyrowa przez Stryj	8:40	—	11:00
Z Chyrowa przez Stryj	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Husiatyna, Kőrömsz, Kolomyi nadw. prdm., Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu	8:40	—	11:00
Z Suczawy, Husiatyna, Kőrömsz, Słobody rung., Berhomethu, Czudyna, Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jass	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Suczawy, Peczeniżyna, Czudyna i Berhomethu (każdego poniedziałku), Radowiec	8:40	—	11:00
Z Suczawy, Czortkowa, Kőrömsz, Kałusza, Sopowa, Bukaresztu i Jass	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Czortkowa, Kałusza, Kőrömsz, Kimpolungu	8:40	—	11:00
Z Suczawy, Radowiec, Berhomethu i Czudyna (każdego poniedziałku), Peczeniżyna	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Suczawy, Jass, Bukaresztu, Husiatyna, Kałusza, Peczeniżyna, Nowosielicy, Radowiec (każdego poniedziałku), Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jass	8:40	—	11:00
Z Suczawy, Husiatyna, Kałusza, Nowosielicy, Czudyna (każdego poniedziałku), Radowiec, Kimpolungu, Bukaresztu i Jass	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Sokala i Jarosławia przez Rawę ruską	8:40	—	11:00
Z Sokala i Jarosławia przez Rawę ruską	5:10	—	—	8:45	8:55	Z Bełżca	8:40	—	11:00
Z Bełżca	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Podwoleczysk i Brodów (z dworca Lwów-Podczamcze)	8:40	—	11:00
Z Podwoleczysk i Brodów (z dworca Lwów-Podczamcze)	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Podwoleczysk i Brodów (z dworca głównego)	8:40	—	11:00
Z Podwoleczysk i Brodów (z dworca głównego)	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Zimnej-Wody (od 1/4 do 3/4 w. l. codziennie)	8:40	—	11:00
Z Brzuchowic (od 1/4 do 3/4 w. l. w niedziele i święta)	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Brzuchowic (od 1/4 do 3/4 w. l. w dni powszednie i niedziele)	8:40	—	11:00
Z Brzuchowic (od 1/4 do 3/4 w. l. w dni powszednie i niedziele)	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Janowa (od 1/4 do 3/4 w. l. i 1/2 do 3/4 w. l. codziennie)	8:40	—	11:00
Z Janowa (*przez cały rok, tylko od 1/4 do 3/4 w. l.)	5:10	—	—	8:45	8:55	Do Janowa od 1 października 1896	8:40	—	11:00
Z Janowa	5:10	—	—	8:45	8:55				

Uwaga: Godziny drukowane tłustymi czcionkami, oznaczają porę nocną od godziny 6:00 wieczór do godz. 5:59 min. rano. Czas środkowo-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 m. Godzina 12:00 czasu środkowo-europejskiego = godzinie 12:36 według zegara lwowskiego.

W biurze informacyjnym c. k. austr. kolei państw. we Lwowie ul. Trzeciego Maja 1. 3 (Hotel Imperial) sprzedaż biletów strefowych, okrężnych, dewolnie zastawianych zeszytów do jazdy, taryf i rozkładów jazdy w formacie książeczkowym. Informacje w sprawach taryfowych i przewozowych.

Cennik

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 11. marca 1897.

1. Akeye za sztukę.

	placa	zadaja
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	216	219
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. w srebr.	284	50
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a. kred. gal. po 200 zł. w. a.	390	400
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. w. a.	190	200
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 koron w. a.	250	260

II. Listy zastawne za 100 zł.

	placa	zadaja
Banku h. g. 5% w. wyl. z 10% pr.	110	20
" " 4 1/2% " los w 50 l.	100	100
" " 4% " w 60 l. po 200 K.	96	70
" kraj. 4 1/2% w. a. los w 51 l.	100	50
" " 4% w. a. los w 57 l.	97	50
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisja)	97	80
Tow. kred. gal. ziem. 4% los w 4 1/2 lat	97	60
" " 4% los w 56 lat	97	40

III. Obligi za 100 zł.

	placa	zadaja
Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	97	60
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	103	—
Komunalne Banku kr. 5% (2. em.)	102	—
" " 4 1/2% (3. em.)	100	—
Pożyczki kraj. 6% w. a. z roku 1873	105	—
" " 4% w. a. z roku 1891	—	—
" " 4% po 200 koron z roku 1893	97	40
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 koron	97	—

IV. Losy.

	placa	zadaja
Miasta Krakowa	25	—
" Stanisławowa	—	27

V. Monety.

	placa	zadaja
Dukat cesarski	5	63
Napoleon'or	9	51
Pół imperyal	9	60
Rubel rosyjski srebrny	1	20
" papierowy	126	50
100 marek niemieckich	58	60

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 9 marca 1897.

A. Ogólny dług państwa.

	placa	zadaja
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	100.95	100.5
lut-y-sierpień	100.30	100.50
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	100.35	100.55
kwiecień-październik	100.45	100.65

	placa	zadaja
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	153	—
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	141.75	142.75
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	153	—
" " 1864 po 100 zł.	187	—
" " 1864 po 50 zł.	187	—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	156.50	157.25

	placa	zadaja
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	122.40	122.60
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	100.50	100.70

	placa	zadaja
C. Obligacje kolejowe.		
Kol. Areyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	98.85	99.85
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	119.50	120.25
" " za 200 zł. mk. 5 1/4 pr. (ostemp. akcyje)	258.50	259.50
Kol. Cesarz. Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	126.30	127.30
Kol. Areyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99	101
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcyje) 5 pr.	216.50	217.50

	placa	zadaja
D. Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).		
Kolej Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. w złocie za 200 zł. 5 pr.	113.75	114.75
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	99.20	100.20
Kol. Czeskiej emisja z r. 1895 za 200 kor. 4 pr.	99.50	100.50
Kol. bukowskijskiej lokaln. za 200 kor. 4 pr.	98.50	99.50
Kol. gal. Karola Ludwika za 200 100 zł. 4 pr.	99.10	100
Kol. lwowsko-czern. jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99.20	100.20
Kol. Areyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 200 marek 4 pr.	121	—

	placa	zadaja
E. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	127.50	128.50
Pożyczka reg. Dunaju z r. 1878 los. 5 pr.	108	—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 pr.	97	—
Bukowińskie obl. propinacyjne los. za 100 zł. 5 pr.	108.25	109

	placa	zadaja
F. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los. w 30 lat 4 1/2 pr.	101	—
Austr. zakł. kred. ziem. los. w 50 lat 4 pr.	99.70	100.70
" " obl. prem. z r. 1880 3 pr.	116.10	117.10
" " 1889 3 pr.	117.25	118
Bukowiński zakł. kred. ziem. los. 5 pr.	105	—
" " los. 4 pr.	96	—
Gal. Akc. banku hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110.10	111.10
" " los. 50 lat 4 1/2 pr.	100	—
" " 60 lat za 200	96.75	97.25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97	—
" " 4 pr. los. 41 lat	97.75	98.25
" " 4 pr. stare	95	—
" " 4 pr. za 200 kor.	97.50	98
Banku krajowego dla Galicji Lodom. 4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotne	100.10	101.10
Banku krajowego oblig. komun. 2	102	—
Emisja 5 pr.	102	—
Banku krajowego oblig. komun. 3	100	—
Emisja 42 lat za 200 kor. 4 1/2 pr.	100	—
Banku kraj. los. 57 1/2 lat za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.50
" obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr.	—	—
Austro węg. banku 40 1/2 lat los. 4 pr.	100.10	101
" " 50 lat los 4 pr.	—	—

	placa	zadaja
G. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Czech. kolei póln. za 300 zł. 5 pr.	109	—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	105	—
Tow. żegl. par. po Dunaju Em. z 1886 4 pr.	117.50	118.50
Kolei póln. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101.40	102.40
" " " " " 1887 4 pr.	101.30	102.30
" " " " " 1888 4 pr.	101.25	102.25
" " " " " 1891 4 pr.	101.75	102.75
Kol. Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	92.85	93.85
Kolei Lwów-czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	98.50	99.50
Gal. Kol. lok. wschodn. za 100 zł. 4 pr.	99.50	100
Węg. gal. kolei em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	107.60	108.60
" " 1878 za 200 zł. 5 pr.	107.25	108.25
" " 1887 za 200 zł. 4 pr.	98.20	99.20

	placa	zadaja
H. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	6.75	7.25
Zakł. kred. dla h. i p. 100 zł.	198	—
Clary 40 zł. mk.	57.25	58.25
Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. mk. 4 pr.	146	—
Pożyczka m. Innsbruku 20 zł.	27	—
Losy m. Krakowa 20 zł.	25.50	26.50
Pożyczka m. Lublany 20 zł.	22	—
Palfy 40 zł. mk.	58.50	59.5
Czerw krzyża aust. tow. 10 zł.	19.50	20

	placa	zadaja
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	10.80	11.80
Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł.	36.75	37.75
Salma 40 zł. mk.	25.75	26.75
Pożyczka m. Salzburga 20 zł.	71	—
St. Genois 40 zł. mk.	146	—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	69	—
" m. Tryestu 100 zł. mk. 4 1/2 pr.	57	—
" " 50 zł. 4 pr.	—	—
Waldstein 20 zł. mk.	—	—

	placa	zadaja
J. Akeye banków (za sztukę).		
Banku Anglo austr. 120 zł.	1165	—
Peszt. banku handl. 500 zł.	356	—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	391	—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	767	—
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	390	—
Gal. banku hipot. 200 zł.	231	—
" dla handlu i przem. 200 zł.	231	—
Banku dla kraj. koronnych 200 zł.	231	—
" Austro-węg. 600 zł.	231	—
Związków (Unionbank) 200 zł.	130.30	131.30
Czech. banku związk. 100 zł.	139	—
Zivnostenska banka 100	—	—

	placa	zadaja
K. Akeye Przedsiębiorstw transportowych.		
Bukow. kol. lok. (akcyje pierwsz. 200 zł.)	205	—
Kolei póln. ces. Ferdyn. 1000 zł. mk. 200 zł.	3390	—
Kol. Lwów-Belzec (akcyje pierwsz.) 200 zł.	286	—

Licytacje.

L. 2060 (1861 1—3)
C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Abrahama Grubnera do Walentego Fudały w kwocie 20 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 8 kwietnia i 13 maja 1897 o godz. 9 rano egzekucyjna licytacja 1/6 części realności pod l. w. h. 162 w Balinie położonej dłużnika własnej.

Cena wywołania 58 zł. 33 1/2 ct.
Wadium 5 zł. 84 ct.
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze tut. Sądu.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Antoni Gaszyński z substytucją adw. dr. Kepplera.
Chrzanów, dnia 10 lutego 1897.

L. 12205 (1577 3—3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 9 kwietnia 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 7 maja 1897 nawet niżej takowej licytacja realności według wyk. hip. 152 ks. gr. gm. kat. Manastersko Schlomy Seryera własnej na rzecz funduszu propinacyjnego we Lwowie pto 25 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 700 zł.
Wadium 70 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adw. dr. Milkowskiego w Kosowie.
Kosów, 26 października 1896.

L. 17663 (1737 2—3)
W e. k. Sądzie powiatowym w Tysmienicy odbędzie się o g. dz. 10 rano w dniu 9 kwietnia 1897 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 11 maja 1897 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż połowy realności dłużników Jakóba i Aleksandra Uhoreczaków własnej wyk. hip. l. 1391 ks. gr. gm. Tysmienicy objętej na rzecz Kasy zaliczkowej „Wiara“ w Tysmienicy pto 200 zł. z pn.

Cena wywołania stanowi kwota 232 zł. 50 ct.
Wadium 23 zł. 25 ct.
Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć w tus. registraturze.
Tysmienica, 22 grudnia 1896.

L. 317 (1820 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie bukowiniego Zakładu kredytowego ziemskiego przeciw Herschowi Knisbacherowi, Chaimowi Knisbacherowi, Srołowi Lieber i Proimowi Heiman pto 747 zł. 49 ct. z pn., ogłasza przymusową licytację realności wykazem hip. 193, 1048, 1071, i 1072 ks. gr. gm. kat. Trójcy objętej ad 1. dłużnika Herscha Knisbachera ad 2. Sroła Liebera, ad 3. Chaima Knisbachera, ad 4. Proima Haimana własnej, na podstawie postanowień statutów egzekucyjnego Zakładu co do realności ad 1. na 1300 zł., ad 2. na 150 zł., ad 3. na 50 zł., ad 4. na 100 zł. przy zaciąganiu pożyczki ocenionych w dniach 8 kwietnia 1897 i 10 maja 1897 każdym razem w Sądzie o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą z tem, że na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę przy zaciąganiu pożyczki wypośredkowaną, zaś na drugim także niżej tej ceny sprzedaną zostanie.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i bliższe warunki są w tus. registraturze do przjrzenia.
Wadium wynosi co do realności ad 1. 130 zł., ad 2. 15 zł., ad 3. 5 zł., ad 4. 10 zł.
Zabłotów, 15 stycznia 1897.

L. 19307 (882 2—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 1857 zł. 49 ct. w. a. z pn. na rzecz kasy oszczędności miasta Tarnopola odbędzie się dnia 21 kwietnia i 28 maja 1897 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 12 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Jakóba Sechera i nieobjętej masy spadkowej bl. p. Maryema Sechera w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 3180 zł. 75 ct.
Wadium 318 zł. wa.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
Dla wierzycieli, którzyby po dniu 21 października 1896 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwoleń licytacji z jakiegokolwiek powodu doreczoną być nie mogła, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. dr. Mantla a p. adw. dr. Leiblingera zastępcą tegoż.
Tarnopol, dnia 9 stycznia 1897.

L. 10753 (1819 2—3)
Sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje do wiadomości, że w tymże Sądzie odbędzie się publiczna sprzedaż realności w Dobrowlanach położonej wedle whl. 305 ksiąg gruntowych tejże gminy dłużnika Franciszka Złuchowskiego własnej, na zaspokojenie pretensji Stefana Żubyka w kwocie 16 zł. wa. z pn. dnia 12 kwietnia i 14 maja 1897 każdego razu o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Wadium wynosi 25 zł. 70 ct.
Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.
Dla wierzycieli, którymby rezolucja licytacyjna doreczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli, ustanowiony kuratorem adwokat dr. Stoklasa.
Zaleszczyki, 13 lutego 1897.

L. 14288 (1765 3—3)
W sprawie egzekucyjnej Arona Salomona Marguliesy przeciw Leonowi Lubieniekiemu o 9 zł. 59 1/2 ct., odbędzie się w tutejszym Sądzie o godzinie 10 rano dnia 2 kwietnia 1897 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 30 kwietnia 1897 także poniżej takowej przymusowa licytacja realności wyk. hip. l. 228 i 460 ksiąg gruntowej gminy kat. Dryszczów objętych.

Cena szacunkowa, oraz wywołania 330 zł.
Wadium 33 zł. Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i protokół opisaną przynależności przejrzeć można w tus. registraturze.
Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych, ustanowiony kuratorem adw. dr. Roth w Podhajcach.
C. k. Sąd powiatowy.
Podhajce, dnia 29 grudnia 1896.

L. 9055 (1809 3—3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 5 kwietnia 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 4 maja 1897 nawet poniżej takowej licytacja 2/3 części realności objętej wykazem hip. 341 gminy kat. Dżurków dłużnika Abrahama Premingera własnych i 2/3 części realności wyk. hip. l. 907 dłużnika Antoniego Douschaka własnych ks. gr. dla gminy kat. Dżurków objętych, na rzecz kasy oszczędności miasta Kołomyi pto 330 zł. z pn.
Cena wywołania 20 zł., względnie 46 zł. 67 ct., wadium 2 zł. względnie 4 zł. 67 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem e. k. notaryusza Eugeniusza Ambrosa de Rechtenberg w Obertynie.
C. k. Sąd powiatowy.
Obertyna, dnia 5 stycznia 1897.

L. 2973 (1800 3—3)
W dniach 7 kwietnia 1897 i 7 maja 1897 o godzinie 10 rano, odbędzie się w tut. Sądzie przymusowa sprzedaż: a) całej realności Józefa, Stanisława, Jana Gruców i Abrahama Lazara 2 im. Michałińskiego lwh. 31 gminy Malejowa objętej, b) należącej do Józefa, Stanisława, Jana Gruców i Abrahama Lazara 3 im. Michałińskiego 12/108 części posiadłości objętej lwh. 146 gm. Malejowa, c) należącej do Józefa, Stanisława, Jana Gruców i Abrahama Lazara 2 im. Michałińskiego całej realności lwh. 238 gm. Malejowa objętej, d) całej realności Józefa, Stanisława, Jana Gruców i Abrahama Lazara 2 im. Michałińskiego lwh. 239 gm. Malejowa objętej na rzecz c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie o 378 zł. 13 ct. wa. z pn.
Cena wywołania stanowić będzie kwota 678 zł. 50 ct. wa. tj. wartości tychże realności a mianowicie: dla realności lwh. 31, 238 i 239 w kwocie 677 zł. 50 ct., zaś dla realności lwh. 146 w kwocie 1 zł. wa.

Wadium dla realności lwh. 31, 238 i 239 wynosi 68 zł. wa., zaś dla realności lwh. 146 kwotę 10 ct. wa.
Resztę warunków przejrzeć można w registraturze tutejszej.
Kuratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu Abrahama Lazara 2 im. Michałińskiego ustanawia się kuratorem ad actum c. k. notaryusza Piotra Michalka z Jordanowa.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. W. Kutrzebę z Jordanowie.
C. k. Sąd powiatowy.
Jordanów, dnia 17 lutego 1897.

L. 651 (1828 3—3)
OGŁOSZENIE.
Dnia 26 marca br. o godzinie 11 zrana odbędzie się w biurze podpisanego c. k. zarządu licytacja zaopomocą ofert pisemnych, celem sprzedaży 3 zużytych kotłów parowych, każdy z dwoma bulierami.
Główne kotły mają po 1-105 kubicznych

m. 10-43 m. długości, blachy G. 32 mm., buliery po 0-553 m. kubicznych, 3530 m. długości blachy 6 58 mm. grubości.

Oferty ostemplowane znaczkiem na 50 ct. mogą opiewać na jeden, dwa, lub wszystkie trzy kotły każdy z dwoma bulierami i wentylem bezpieczeństwa; w ofercie należy wyraźnie podać numer kotła, na który oferent licytuje.

Ceny mają być podane za jeden q. starych kotłów cyframi i literami, do oferty należy dołączyć 50 zł. jako wadium od każdego kotła z dwoma bulierami.

Bliższe warunki licytacyjne, które oferenci własnoręcznie podpisać mają, przejrzeć można w biurze c. k. zarządu, kotły zaś oglądać można w składzie materiałów przy szybie cesarzowej Elżbiety w Wieliczce w zwykłych godzinach urzędowych.

Oferty nieodpowiadające warunkom licytacyjnym lub wniesione po terminie nie zostaną uwzględnione.

C. k. Zarząd salinarny.
Wieliczka, dnia 6 marca 1897,

L. 5980 (1816 3—3)
Sąd Strzyżowski zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego kredytowego w Strzyżowie w kwocie 120 zł. w. a. z pn. dozwoleń została sprzedaż egzekucyjna połowy realności pod whl. 622 dla gm. kat. Pstrągowa objęta do Bartłomieja Zięby względnie deklarowanych spadkobierców należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w Sądzie tutejszym w dwóch terminach 16 marca 1897 i 13 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 330 zł. w. a. poniżej której w terminie pierwszym połowa realności sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.
Wadium przy licytacji złożyć się mające wynosi 33 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze Sądu tutejszego.
Strzyżów, 16 września 1896.

L. 16747 (1812 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Salamona Tausera w kwocie 124 zł. odbędzie się w dniu 6 kwietnia 1897 i w dniu 5 maja 1897 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 173 gminy Borek wielki objętej dłużnika Jędrzeja Chmiela własnej.

Cena wywołania stanowi wartość szacunkowa 250 zł., wadium 25 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli, ustanowiony został adwokat dr. Ujejski w Ropczycach.

Ropczyce, 29 stycznia 1897.

L. 13361 (1808 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 250 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Szymona Gniekiego w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 213 gm. kat. Uście biskupie objętej dłużnika Chaima Bruchnera Smila własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 24 marca 1897 i dnia 21 kwietnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Benjamin Reiner w Mielnicy.
Wadium wynosi 65 zł.
Mielnica, 9 grudnia 1896.

L. 1907 (1826 3—3)
Sprostowanie.
Umieszczony w numerach 44, 45 i 46 edykt c. k. Sądu powiatowego w Husiatynie z dnia 31 grudnia 1896 l. 7176 wedle którego w sprawie egzekucyjnej c. k. Prokuratora Skarbu przeciw Jojnie Lampe pto 100-0 zł. a. w. sprzedaż 7/48 części realności w Husiatynie na dzień 26 marca i dzień 29 kwietnia 1897 została naznaczoną, prostuje się w ten sposób, że realność dłużnika Jojny Lampego, a nie Lampegs w dniach powyższych ma być sprzedaną.
C. k. Sąd powiatowy.
Husiatyn, 6 marca 1897.

L. 13235 (1807 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia, iż celem zaspokojenia kosztów sporu 61 zł. 35 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 440 gm. kat. Olechowice objętej dłużników Mateja i Petroneli Michajluk Hrycia własnej w dwóch terminach, mianowicie dnia 24 marca i dnia 21 kwietnia 1897 każ-

dym razem o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Benjamin Reiner w Mielnicy.
Wadium wynosi 21 zł. 50 ct.
Mielnica, 7 grudnia 1896.

L. 6042 (1818 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie Towarzystwa zaliczkowego w Podhajcach przeciw Marcelmu Stesłowiczowi pto 110 zł. a. w. z pn. przedsięwzięcie przymusową publiczną sprzedaż realności whl. 400 ks. gr. gm. kat. Wiśniowczyk objętej Marcellego Stesłowicza własnej w dniach 30 marca i 1 maja 1897 każdym razem o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądowym.

Cena wywołania 3300 zł. a. w.
Wadium 330 zł. a. w.
Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Wiśniowczyk, 25 listopada 1896.

L. 8407 (1762 3—3)
Dnia 8 kwietnia i dnia 6 maja 1897 zawsze o godzinie 10 przed południem odbędzie się w Sądzie tutejszym licytacja połowy realności pod l. sp. 257 w Janowie położonej wyk. hip. lwh. 228 objętej dłużniczki Katarzyny Kołodziejczyk własnej na rzecz Chany Richter dla wydobywania sumy 7 zł. a. w.

Cena wywołania 77 zł. 50 ct. a. w.
Wadium 7 zł. 75 ct.
Resztę warunków, akta i wyciąg hipoteczny mogą być przejrzone w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest Adam Frank z Janowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Janów, 20 grudnia 1896.

L. 10760 (1801 3—3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 9 kwietnia 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 7 maja 1897 nawet niżej takowej licytacja realności według wyk. hip. 143 ks. gr. gm. kat. Manastersko Nusima Feigera własnej na rzecz Wysokiego Skarbu Państwa pto 20 zł. a. w. z pn.

Cena wywołania 400 zł.
Wadium 40 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adw. dr. Korpińskiego w Kosowie.
Kosów, 30 sierpnia 1896.

L. 11629 (1356 3—3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 9 kwietnia 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 7 maja 1896 nawet niżej takowej licytacja realności według wyk. hip. 11 ks. gr. gm. kat. Kosów Fedora Bodruka własnej na rzecz Feiwa Birnberga i Judy Bleiweisa pto 64 zł. 10 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 300 zł.
Wadium 30 zł.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adw. dr. Korpińskiego w Kosowie.
Kosów, 27 sierpnia 1896.

L. 12984 (1842 2—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 54 zł. 09 ct. w. a. odbędzie się w tutejszym Sądzie w dniach 5 kwietnia i 10 maja 1897 każdym razem o 10 rano publiczna licytacja realności wyk. hip. l. 122 gm. Domaecyny objętej Natana Dereschowitza własnej.

Cena wywołania 100 zł.
Wadium 10 zł.
Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.
C. k. Sąd powiatowy.
Tarnobrzeg, 25 lutego 1897.

L. 17583 (1736 2—3)
W e. k. Sądzie powiatowym w Tysmienicy odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 9 kwietnia 1897 tylko powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 11 maja 1897 i poniżej ceny szacunkowej przymusowa sprzedaż realności dłużników Joachima Czank i towarz. własnych wh. 1255 i 1319 ks. gr. gm. Tysmienicy objętych na rzecz Kasy zaliczkowej „Wiara“ w Tysmienicy.
Cena wywołania stanowi kwota 200 zł.
Wadium 20 zł.
Resztę warunków i wyciąg tabularny można w tus. registraturze przejrzeć.
Tysmienica, 3 stycznia 1897.

L. 626 (1857 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia należących się Juli Kisiel sumy 35 zł. 72 ct. a. w. z pn. przedsięwzięta zostanie przymusowa jawna sprzedaż w drodze licytacji 4/56 części realności objętej whl. 845 miasta Złoczowa w dwóch terminach a to dnia 12 kwietnia i 17 maja 1897 zawsze o godz. 10 przedpołudniem w tus. zabudowaniu.

Cenę wywołania stanowi wartość 30 zł 90 ct. wyprzedkowania, zaś wadyum kwotę 3 zł. 9 ct.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpić może tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, na drugim terminie zaś także niżej ceny wywołania jednak nie niżej 1/3 części z ceny wywołania.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół opisanie i ocenienia tych 4/56 części realności przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem adw. dr. Heynego a jego zastępcą adw. dr. Wittlina
Złoczów, 6 lutego 1897.

L. 13489 (1875 1—3)

Celem przymusowego ściągnięcia wierzytelności c. k. Galic. funduszu propinacynego w kwocie 40 zł. a. w. z pn. odbędzie się w dniach 24 marca 1897 i 28 kwietnia 1897 o godz. 10 rano licytacja posiadłości lwh. 538 w Nadwórnie położonej Zallela Dachsa własnej.

Nadwórna, dnia 31 grudnia 1896.

L. 1132 (1870 1—3)

Sąd powiatowy Kalwaryjski zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności 27 zł. 64 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Izraela Grünkrauta w tut. Sądzie przymusowa sprzedaż posiadłości wyk. hip. l. 68 gm. Zakrzów objętej dłużnika Antoniego Młaka własnej, w dwóch terminach, mianowicie 29 marca oraz 10 maja 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych ustanowiony poprzednio adw. Bresiewicz w Kalwarii.

Wadyum wynosi 140 zł.

Kalwaria, 21 lutego 1897.

L. 25245 (1351 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Złoczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie 18 rat po 9 zł. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności w Kondratowie położonych wyk. hip. l. 155 i 104 gminy Kondratów objętych pierwszą Błażęją Mazurczaka, druga Ozyasza Kahanego własna w tut. Sądzie w drodze publicznego przetargu na rzecz c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w dniu 9 kwietnia 1897 i na dniu 10 maja 1897 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem każda z osobna z tem przedsięwzięta zostanie, że na pierwszym za cenę wywołania pierwsza w sumie 138 zł. 80 ct., druga w sumie 215 zł. lub wyżej tejże, zaś na drugim także niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Poreczne 10% ceny ocenienia t. j. 13 zł. 80 ct. i 21 zł. 50 ct.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tut. registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych adw. dr. Kołaczkowski w Złoczowie.

Złoczów, 31 grudnia 1896.

L. 9828 (1580 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku, podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji w sumie 20 rat po 3 zł. 50 ct. została sprzedaż realności lwh. 550 gm. kat. Leżajsk objętej Zygmunta Majewskiego własnej.

Sprzedaż ta odbędzie się przez publiczną licytację w tut. Sądzie w dwóch terminach dnia 13 kwietnia i 18 maja 1897 każdym razem o godzinie 10 rano.

Cenę wywołania stanowić będzie kwota 705 zł.

Wadyum wynosi 71 zł

Resztę warunków przejrzeć można w tut. sądownej registraturze w godzinach urzędowych.

Leżajsk, 15 stycznia 1897.

L. 5090 (1659 1—3)

Celem ściągnięcia sumy 17 zł. 42 ct. a. w. z pn. na rzecz Chai Tieg-ra z Solotwiny odbędzie się w tut. Sądzie dnia 20 kwietnia 1897 i dnia 1 czerwca 1897 każdym razem o godz. 10 rano publiczna przymusowa licytacja realności lwh. 665, 1/2 realności lwh. 668, 2/4 części realności whl. 673, 4/16 części realności lwh. 674, 3/24 części realności lwh. 675 i 648 części realności lwh. 676 gminy Babeż objętych Stefana Iwanuszczyka własnych.

Cena wywołania 202 zł.

Wadyum 20 zł. 20 ct. a. w.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. sądownej registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych ustanowia się kuratorem c. k. notaryusza w Solotwinie p. Sudzińskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Solotwina, 30 sierpnia 1896.

L. 9795 (1646 1—3)

Celem ściągnięcia sumy 15 zł. i 7 zł. a. w. z pn. na rzecz Galic. Funduszu propinacynego odbędzie się w tut. Sądzie dnia 20 kwietnia 1897 i dnia 20 maja 1897 każdym razem o godz. 10 rano publiczna przymusowa licytacja realności wyk. hip. 331 gminy kat. Markowa objętej dłużnika Dawida Riesla własnej.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł. a. w.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. sądownej registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych ustanowia się kuratorem c. k. notaryusza w Solotwinie p. Stuczińskiego.

C. k. Sąd powiatowy.

Solotwina, 30 grudnia 1896.

L. 638 (1517 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Enocha Engera w kwocie 3500 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie w dniu 20 kwietnia i 17 maja 1897 każdym razem o godzinie 9 rano egzekucyjna licytacja sprzedaż realności pod lk. 22 w Oświęcimie Mindli Wulkanowej własnej.

Cena szacunkowa 20.000 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w tut. registraturze do przejżenia.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli dr. Gustaw Nowak adw. w Oświęcimie.

C. k. Sąd powiatowy

Oświęcim, 28 grudnia 1896.

L. 10754 (1890 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa ochrony mniejszej własności ziemskiej w Mielcu w kwocie 77 zł. 26 ct. a. w. odbędzie się w tut. Sądzie w dniach 20 kwietnia 1887 i dnia 21 maja 1897 każdym razem o 10 rano publiczna licytacja realności wyk. hip. l. 104 ks. gr. gm. Sielece objętej Agnieszki Klimkowej, Mateusza Czechy, Salomei Bożek, Moniki Czechowej, Józefy Czechy i Wojciecha Klimka własnej.

Cena wywołania 1390 zł.

Wadyum 139 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, 25 września 1896

L. 9376 (1859 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się zawsze o godzinie 10 rano dnia 20 kwietnia 1897 tylko powyżej ceny wywołania, zaś dnia 20 maja 1897 nawet poniżej ceny wywołania egzekucyjna licytacja realności a) l. konsk. 47 wyk. hip. 4 w Dziedziłowie położonej należącej do spadkobierców Seinwela Schaffera b) 1/3 części ciała hip. wyk. 119 gminy Chreniów należącej dawniej do Seinwela Schaffera obecnie zaś do Chany Schaffera.

Cena wywołania dla realności ad a) 23 zł. 72 ct., ad b) 80 zł.

Wadyum 10% ceny wywołania.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych i innych interesowanych którzyby weszli na hipotekę po dniu 10 lutego 1896 lub którymby jakkolwiek uchwała w tej sprawie doręczona być nie mogła, ustanawia się kuratorem Karola Jabłońskiego z substytucją Jana Reicherta z Buska.

Busk, 16 grudnia 1896.

L. 12302 (1858 1—3)

Dnia 21 kwietnia 1897 i dnia 28 maja 1897 o godzinie 10 przedpołudniem odbędzie się w tut. Sądzie w biurze Nr. 18 egzekucyjna sprzedaż połowy realności w Kołczycach lwh. 115 dłużnika nieobjętej masy spadkowej Józefa Kowalskiego własnej, celem zaspokojenia wierzytelności Jakóba Teitelbama w kwocie 49 zł. 80 ct. a. w.

Cena wywołania 02 zł.

Wadyum 11 zł. a. w.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Adamski w Jasle.

C. k. Sąd powiatowy m. d.

Jasło, 14 listopada 1896.

L. 1724 (1664 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Peczynie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie w kwocie 14 rat po 12 zł. względnie 5 rat po 12 zł. i 97 zł. 42 ct. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali rozpraw

dnia 12 kwietnia 1897 o godzinie 10 rano, publiczna przymusowa relicytacja realności pod Nr. 195/59 wedle whl. 334 B. poz. 1 ks. gr. gminy Rungury własności masy spadkowej Semen Romana stanowiącej.

Cena wywołania wynosi 1320 zł. a na powyższym terminie sprzedaż nastąpi nawet niżej ceny wywołania.

Wadyum ustanowiono na kwotę 132 zł. Nabywca obowiązany będzie te wierzytelności których zapłatę wierzyciele przed terminem zapłaty lub umówionem wypowiedzeniem p. zyjący nie chcą, przyjąć do zapłaty z hipote i zastraceniem z ceny kupna o ileby z takowej wedle porządku tabularnego do zapłaty przypadły.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w Sądzie tut. Sądzie.

Peczyniż, dnia 12 lutego 1897.

L. 8281 (1767 1—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczynskim celem zaspokojenia wierzytelności Stanisława Szwea w kwocie 87 zł. 30 ct. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 63 w Lubeni położonej j. whl. 204 ks. gr. gm. kat. Lubenia objętej na imię Józefa Wiesza zainstalowanej w dniach 8 kwietnia i 14 maja 1897 każdym razem o 10 godzinie przedpołudniem.

Cena wywołania 1211 zł. 93³/₄ ct. wa.

Wadyum 121 zł. 20 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, 30 listopada 1896.

L. 14995 (1794 1—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 20 kwietnia 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 24 maja 1897 nawet poniżej takowej licytacja realności wyk. hip. l. 926 ks. gr. gminy kat. Bursztyn objętej Nathana Strizowera i Sosi Strizower własnej na rzecz kasy oszczędności w Stanisławowie pto 22 zł., 22 zł. i 379 zł. 6 ct. wa. z pn.

Cena wywołania 1730 zł., wadyum 173 zł. wa.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych, którzy po dniu 3 grudnia 1896 do tabuli weszli, ustanawia się kuratorem p. Franciszka Burzyńskiego c. k. notaryusza z Bursztyna.

Bursztyn, 1 marca 1897

L. 660/pr. (1852 1—3)

OBWIESZCZENIE.

W celu oddania w przedsiębiorstwo wszystkich robót, które do przeprowadzenia budowy skrzydła dobudować się mającego dla rozszerzenia gmachu c. k. sądu obwodowego w Wadowicach będą potrzebne, odbędzie się dnia 8 kwietnia 1897 przedpołudniem w Prezydium c. k. sądu obwodowego w Wadowicach licytacja ofertowa.

Ogólne koszty tej budowy obliczone są na kwotę 72.590 zł. 91 ct. wa.

Warunki przedsiębiorstwa przejrzane być mogą w godzinach urzędowych w Prezydium c. k. sądu obwodowego w Wadowicach, gdzie także w wyz. oznaczonym dniu najpóźniej do godziny 12 w południe wnoszone być mają oferty sprzedawane na blankietach urzędowych, których Prezydium c. k. sądu obwodowego bezpłatnie udzieli.

Do oferty zaopatrzonej marką stemplową na 50 ct., winne być dołączone wadyum, wynoszące 5% kwoty fiskalnej, tudzież litografowane sumaryczne zestawienie wszystkich robót przy tej budowie wykonanych z podaniem słowami i cyframi zaofiarowanych cen jednostkowych dla każdej części z osobna i wynikającej ztąd ogólnej sumy kosztów całej budowy.

Wspomniane litografowane sumaryczne zestawienie podjąć można w Prezydium c. k. sądu obwodowego w Wadowicach.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych, albo zawierające jakiekolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisyę przeprowadzającą licytację zwrócone, oferty zaś niepodane w terminie lub złożone w innym urzędzie nie będą uwzględnione.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego Wadowice, dnia 6 marca 1897.

Ч. 8048 (1803 1—3)

Вціли заспокоєня вірительности рольничо кредитного Заведенія для Галиції и Буковини в ликвидациі во Львові в квоті 113 алр. 29 кр. ва. заипотекованой в квоті 100 алр. з пн. зістане реальність обнята виказом ипот. ч. 206 громади Слобода наслідників Тома Креса и тов. власна дня 20 чвітня 1897 и дня 21 мая 1897 о годині 10 рано в туйшом суді на першом терміні за ціну викилину 500 алр., або више, на другім же такеже низше такової в дорозі лицитациі примусово проданою.

Вадіум 50 алр.

О тім завідомляє ся віритель, котриби по дни 15 вересня 1894 права річевія до реальности набули, або котриби о тім у-

домлєнті не зістали до рук куратора ц. к. нотаря Володиміря Левицького в Козові.

Решту условій можна переглянути в тутє. регистратурі.

Козова, 20 січня 1897.

Ч. 8452 (1804 1—3)

Вціли заспокоєня вірительности Марія Гориневич в квоті 310 алр. 27 вр. ва. с пн. зістане реальність обнята виказом ипот. ч. 228 гром. к. Слобода, власна дня 21 мая 1897 о годині 10 рано в туйшом суді на першом терміні за ціну викилину 230 алр. або више, на другім же такеже низше такової в дорозі лицитациі примусово проданою.

Вадіум 23 алр.

О тім завідомляє ся віритель, котриби по дни 1 листопада 1896 права річевія до реальности повизшой набули, або котриби о тім рішеню не зістали завідомлені, до рук куратора Володиміря Левицького в Козові.

Решту условій можна переглянути в тутє. регистратурі.

Ц. к. Суд повітовий.

Козова, 20 січня 1897.

L. 11254 (1880 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przedsięwzięcie celem zaspokojenia 13 rat pożyczkowych po 17 zł. 65 ct. wa. i resztującego kapitału 200 zł. 66 ct. i 16 zł. 44 ct. wa. z pn. przez c. k. uprz. gal. Zakład kredytowy włościański w likwidacji we Lwowie przeciw Iwanowi i Hrynkowi Pilukom, tudzież małoletnim Kasce, Pasce i Stefanowi Pilukom przez matkę i opiekunkę Maryę Piluk zastępowanym wywalczonych w biurze sądu tut. Sądzie w dniach 8 kwietnia i 13 maja 1897 każdorazowo o godzinie 10 przedpołudniem przymusową licytację całej realności dłużników objętej wyk. hip. l. 84 ks. grunt. gminy Sroki i 5/10 części realności objętej wyk. hip. l. 85 ks. gruntowej gminy Sroki.

Cenę wywołania pierwszej realności stanowią wartość szacunkową 1030 zł. wa. a 5/10 części realności wartość 80 zł. wa., zaś wadyum wynosi 103 zł. i 8 zł. wa.

Na pierwszym terminie realności rzeczona z osobna tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś także niżej takowej sprzedana zostanie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych, ustanowiono p. adwok. dr. Jana Lityńskiego ze Szczerca.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania, przejrzeć można w tus. registraturze.

Szczerzec, 10 grudnia 1896.

L. 11644 (1839 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Berla Silbermanna w kwocie 100 zł. wa. odbędzie się w gmachu tegoż sądu dnia 21 kwietnia 1897 i dnia 1 czerwca 1897 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację połowy realności lwh. 346 ks. grunt. gm. kat. Radomyśl objętej Izraela Schulima 2 imion Kossa własnej.

Cena wywołania wynosi 850 zł., wadyum 85 zł. wa.

Warunki licytacyjne, przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Władysław Krasiecki w Radomyślu.

Radomyśl, 10 stycznia 1897.

L. 14174 (1881 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacji we Lwowie przeciw spadkobiercom Semen Peczenińskiego pto 24 zł. 48 ct. z pn. odbędzie się dnia 8 kwietnia 1897 i dnia 10 maja 1897 zawsze o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności spadkobierców Semen Peczenińskiego własnej whl. 216 gminy Roznowa objętej.

Cena wywołania 1995 zł.

Wadyum 199 zł. 50 ct.

Wyciąg tabularny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w aktach tus. registratury.

Zabłotów, 15 grudnia 1896.

L. 14294 (1800 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kaluszu zawiadamia, że celem zaspokojenia sumy 240 zł. z pn. odbędzie się na rzecz firmy Isaak et Grau w tut. Sądzie sprzedaż 2/15 części posiadłości whl. 1367 gm. Kalusz obj. dłużnika Chayy z Karczów Bochner własnej w dniu 20 kwietnia 1897 i 20 maja 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 17 zł. 44 ct.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli, ustanowiony adw. dr. Kos z Kalusza.

Kalusz, 21 września 1896.

Konkurs.

O. k. Namiestnictwo galicyjskie we Lwowie. L. 17.889.

Obwieszczenie konkursu.

(1771 3—3)

Obwieszczenie konkursu.

Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona	Dochody przywiązane do tej posady						Wiadomości i inne warunki wymagane do uzyskania posady	Czy potrzeba		Władza do której prośby mają być wno- szone	Termin ubie- gania się	Uwaga	
		Płaca	dodatek na mie- szkanie		dodatek akty- walny		dyety		odbyć praktykę na próbie i jak długo	złożyć egzamin z jakich przedmio- tów				
			zł.	et.	zł.	et.								zł.
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Władzy posada jest opróżniona													
Posady do obsadzenia	Przy której Wład													

Lwów, dnia 5 marca 1897.

(1829 2—3)

KONKURS.

Celem obsadzenia posady sędziego powiatowego przy c. k. Sądzie powiatowym w Pilźnie w VIII klasie rangi rozpisać się niniejszym konkurs z terminem do 26 marca 1897.

Podania o tę posadę, ewentualnie o opróżnioną przy innym Sądzie powiatowym równą posadę, należy wnieść w powyższym terminie do c. k. Prezydium sądu obwodowego w Tarnowie.

Tarnów, 8 marca 1897.

(1827 2—2)

KONKURS.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Tarnobrzegu ogłasza niniejszym konkurs na następujące posady nauczycielskie:

1. Na 2 posady starszych nauczycieli przy szkole 5 klasowej w Tarnobrzegu z płacą po 495 zł.

Pierwszeństwo przysługuje nauczycielom z kwalifikacją do szkół wyższych.

2. Na 2 posady starszych nauczycieli przy szkole 4 kl. w Grębowie z płacą po 395 zł.

3. Na posadę kierującego nauczyciela przy szkole 3 kl. w Radomysiu z płacą 450 zł, dodatkiem za kierownictwo 50 zł, wolnem mieszkaniem, tudzież na posadę starszego nauczyciela przy tej szkole z płacą 495 zł i młodszego z płacą 440 zł.

4. Na posady kierujących nauczycieli przy szkole 2 kl. w Domacynach i Sobowinowie z płacą po 350 zł, dodatkiem za kierownictwo 50 zł, wolnem mieszkaniem i utrzymaniem pola szkolnego.

5. Na posady młodszych nauczycieli przy szkołach 2 kl. 1. w Antoniowie, 2. Dąbrowicy, 3. Domacynach, 4. Sobowie, 5. we Wzawach, 6. w Zaleszanych z płacą po 330 zł.

6. Na posady przy szkołach 1 kl. w 1. Nagajowie, 2. Woli-Kotowej, 3. Wulce tudzież z płacą po 350 zł, wolnem mieszkaniem i utrzymaniem pola szkolnego.

Ewentualnie rozpisać się konkurs na inne posady mogące się opróżnić w skutek przeniesienia się nauczyciela (iki) dotychczasowego.

O posady powyższe mogą kompetować nauczyciele (iki) z odpowiednią kwalifikacją.

Podania należy wnieść do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Tarnobrzegu za pośrednictwem swej władzy przełożonej w terminie do dnia 31 marca 1897.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej. Przewodniczący c. k. Starosta.

L. 436

KONKURS.

C. k. Rada szkolna okręgowa w Przemyślanach ogłasza niniejszym konkurs z terminem do dnia 20 kwietnia 1897.

1. Jedna posada starszego nauczyciela przy szkole pięciu klasowej w Przemyślanach z płacą 450 zł, i jedna posada młodszego nauczyciela z płacą 400 zł.

Po jednej posadzie młodszych nauczycieli (iki) przy szkołach dwuklasowych w Domacynach i Swirzu z płacą po 400 zł.

Do powyższych posad jest przywiązany dodatek 10 pre plac na mieszkanie.

Płaca starszego nauczyciela w Przemyślanach może być posunięta do 500 a ewentualnie 600 zł, pierwszeństwo będą mieli kandydaci z egzaminem wydziałowym z II. Po jednej posadzie młodszych nauczycieli (iki) przy szkołach dwukl. w Janeczynie, Kurówce, Laszkach królewskich, Sławie i Ładworzu.

II. Po jednej posadzie młodszych nauczycieli (iki) przy szkołach dwukl. w Janeczynie, Kurówce, Laszkach królewskich, Sławie i Ładworzu.

III. Po jednej posadzie młodszych nauczycieli (iki) przy szkołach dwukl. w Janeczynie, Kurówce, Laszkach królewskich, Sławie i Ładworzu.

IV. Po jednej posadzie młodszych nauczycieli (iki) przy szkołach dwukl. w Janeczynie, Kurówce, Laszkach królewskich, Sławie i Ładworzu.

V. Po jednej posadzie młodszych nauczycieli (iki) przy szkołach dwukl. w Janeczynie, Kurówce, Laszkach królewskich, Sławie i Ładworzu.

VI. Po jednej posadzie młodszych nauczycieli (iki) przy szkołach dwukl. w Janeczynie, Kurówce, Laszkach królewskich, Sławie i Ładworzu.

III. Przy szkołach jedno-klasowych z płacą po 350 zł i wolnem mieszkaniem w 1. Biłce, 2. Błotni, 3. Brzechowicach, 4. Białem, 5. Dobranicy, 6. Hanaczowie, 7. Łahodowie, 8. Ładnicach, 9. Niedzielskich, 10. Nowosiółce, 11. Ostalowicach, 12. Peczeniu, 13. Podusowie, 14. Poluchowie wielkim, 15. Rozwornicach, 16. Sołowie, 17. Tuczem, 18. Turkocinie, 19. Wojciechowicach i 20. Zeniowie.

Do posad samoistnych przywiązany jest użytek z ogrodu i 1 morga pola ornego.

Przy szkołach w Przemyślanach, Dunajowie i Swirzu tudzież przy jednoklasowych pod 4. 6. i 20 jest język wykładowy polski, w innych miejscowościach ruski.

Kandydaci (iki) ubiegający się o powyższe posady mają wnieść podania należyte udokumentowane za pośrednictwem swej władzy przełożonej do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Przemyślanach, 5 marca 1897.

L. 19383

(1849 1—3)

Concurs-Ausschreibung.

Mit Beginn des nächsten Schuljahres (16. September) werden in der k. und k. Marine-Akademie in Fiume voraussichtlich 40 Zöglingplätze (ganz- und halbfreie Ararial-, dann Zahl- und Stiftungsplätze) zu besetzen sein.

Der Eintritt findet sowohl in den I. und II., als auch in den III. Jahrgang statt.

Die allgemeinen Bedingungen für die Aufnahme sind*):

Die österreichische oder ungarische Staatsbürgerschaft (Ausländer bedürfen der Allerhöchsten Bewilligung Seiner kaiserlichen und königlichen Apostolischen Majestät), die körperliche Eignung sowohl für die Militär-Erziehung als auch für künftige Kriegsdienste zur See, ausgestellt im Sinne der mit Marine-Normal-Verordnungsblatt XV. Stück vom Jahre 1891 (an die Commanden und Anstalten des k. und k. Heeres in September 1891) hinausgegebenen „Vorschrift zur ärztlichen Untersuchung von See-Aspiranten und der Bewerber um Aufnahme in Marine-Erziehungs- und Bildungs-Anstalten“, ein befriedigendes sittliches Betragen, für den Eintritt in den I. Jahrgang das vollendete 14. und nicht überschrittene 16, für den Eintritt in den II. Jahrgang das nicht überschrittene 17., für den III. Jahrgang das nicht überschrittene 19. Lebensjahr,

die mit befriedigendem Gesamterfolge zurückgelegten Vorstudien, und zwar: zum Eintritt in den I. Jahrgang die vier unteren Classen, zu dem in den II. Jahrgang die sechs unteren Classen, zum Eintritt in den III. Jahrgang sämtliche Classen einer öffentlichen Realschule, eines Gymnasiums oder einer dieser Schulen gleichgestellten Lehranstalt der österreichisch-ungarischen Monarchie.

Auf Ararialplätze haben ein Anspruchsrecht: Söhne von Offizieren, von Militär-, Hof- oder Civil-Staatsbeamten.

Als Zahlzöglinge können Söhne von Angehörigen der öte reichisch ungarischen Monarchie überhaupt aufgenommen werden, wenn sie den vorgeschriebenen Bedingungen entsprechen.

*) Die gedruckten vollständigen Aufnahmebedingungen sind durch L. W. Seidl & Sohn in Wien zu beziehen und werden auch vom Reich-Kriegs-Ministerium (Marine-Section), vom Hafen-Admiralate in Pola, Seebezirks-Commando in Triest, und Marine-Akademie-Commando in Fiume auf Verlangen verabfolgt.

Das Beköstigungs-Pauschale für einen Zahlplatz beträgt derzeit 800 fl., jenes für einen halbfreien Platz 400 fl. jährlich; von diesem Beköstigungs-Pauschale, welches in zwei Raten, am 16. September und 16. März im vorhinein beim Marine-Akademie-Commando zu entrichten ist, werden alle Auslagen für den Zögling in der Anstalt bestritten.

Diejenigen Aspiranten, welche unter den Competenten zur Aufnahme förgewählt werden, müssen sich in Fiume einer Aufnahmeprüfung unterziehen. Diese umfasst für den Eintritt in den I. Jahrgang a) deutsche Sprache, b) Mathematik, c) Geographie und Geschichte, d) Naturwissenschaften; diese Gegenstände in dem Umfange, wie sie in den ersten vier Classen einer Mittelschule tradiert werden.

Die Aufnahmeprüfung für den II. und III. Jahrgang umfasst jene Gegenstände, welche im I., respective I. und II. Jahrgange der Marine-Akademie zum Vortrage gelangen, wobei hinsichtlich der Sprachen die Prüfung nur aus dem Deutschen und dem Französischen oder Englischen obligat ist.

Die Kenntnis der Waffen oder praktischen seemannischen und militärischen Übungen wird hierbei nicht verlangt.

Die Aufnahmeprüfungen beginnen am 10. September und es werden die förgewählten Aspiranten rechtzeitig nach Fiume einberufen werden.

Die Ausbildung in der Marine-Akademie dauert vier Jahre. Nach befriedigender Absolvierung des IV. Jahrganges werden die Zöglinge zu Seecadetten II. Classe ernannt.

Für jeden Zahlzögling ist im höchsten Jahrgange mit der letzten Rate des Beköstigungs-Pauschales auch der jeweilig festgesetzte Betrag für die Ausstattung, im Falle seines Austrittes als Seecadet, zu erlegen. Die Ausstattung der Ararial-Zöglinge und Stiflinge wird vom Ärar bestritten.

Die Gesuche um Aufnahme in die k. und k. Marine-Akademie sind an das „k. u. k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section) Wien“ zu richten und jene von im Staats- (Hof-) Dienste stehenden Personen durch die vorgesetzte Behörde und von Privatpersonen durch das nächste Militär-Platz-, Stations-, Ergänzungsbezirks-Commando einzusenden. Dieselben müssen bis längstens 31. Juli beim Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section) eingelangt sein, und können später eintreffende Gesuche nicht berücksichtigt werden.

Den Gesuchen sind beizulegen:

1. Tauf- (Geburt-) Schein,

2. Heimatschein,

3. militär ärztliches Zeugnis,

4. Impfungszeugnis, falls die Impfung nicht im ärztlichen Zeugnisse bestätigt ist,

5. sämtliche Studienzeugnisse der Mittelschule, mit Einschluss des Zeugnisses des letzten Semesters.

Die Ausstellung von Reversen wegen Übernahme der Verpflichtung zur Ableistung der Präsenzdienstverlängerung wird nicht gefordert, da diese Verpflichtung durch die Wehrgesetze ausgesprochen ist.

Wien, im Februar 1897.

Vom k. und k. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine-Section).

L. 361

(1884 1—3)

KONKURS

Wydział powiatowy w Rawie ruskiej rozpisać niniejszym konkurs na posadę inżyniera powiatowego z płacą roczną 800 zł. i dodatkiem na objazdy 600 zł., razem 1400 zł. rocznie.

Wymogi:

1. Nieprzekroczony 40 rok życia;

2. Fachowe uzdolnienie w kierunku budowy i konserwacji dróg i mostów na podstawie odbytych studyów technicznych.

3. Należyte udokumentowane dotychczasowe zajęcie i zawodowa praktyka w dziale dróg i mostów.

4. Nienaganne życie i prawy charakter.

Posada nadana będzie prowizorycznie na rok, poczem w razie pomyślnym dla stron obu nastąpi stabilizacja.

Termin zgłoszeń do 1 maja 1897.

Od Wydziału powiatowego

Rawa ruska, dn. 10 marca 1897.

Wyroki prasowe.

Bl. 47

(1562)

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 22 Februar 1897, Z. 1597 M. S., der in Belgrad unter dem Titel: „Rastko“ (Pactko) erscheinenden Zeitschrift auf Grund des § 26 des Preßgesetzes den Postdebit für die im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Länder entzogen.

Bl. 48

(1586)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Leibach hat mit dem Erkenntnis vom 6 Februar 1897, Zahl 1279 die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Slovenec“ vom 29 Jänner 1897, wegen der Stellen von „Iz Prsta Sedaj smo na jasnem“ bis „v nas Trzaskih Slovenceh“ und von „Ko je tako dalje modroval in sikal“ bis „Über den Umgang mit Menschen“ des Artikels: „Kaho je vsprejel vsi postni ravnatelj slovensko deputacijo“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnis vom 4 Februar 1897, Zahl 456 die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Primorec“ vom 1 Februar 1897 wegen der Stelle von „Torej iz tega razvidimo“ bis „prebivalstva“ des Artikels: „Irredente in“ nach §. 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 29 Jänner 1897, Z. 1888, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Pokrokov Listy“ vom 22 Jänner 1897 wegen der Artikel: 1. Ksefty katolske cirkve“ in der Stelle „Nyni se milostive leto“ bis „veky vekov amen“ (§. 303 St. G.), 2. „Jednota vseevropska“ (§. 58 lit. a, c und §. 59 lit. c. St. G.), 3. „Kralovske pohadky“ (§. 63 St. G.), 4. „Svedomi“ in der Stelle „Jen jedno“ bis „pro mne pracoval“ (§. 65 lit. a. St. G.) 5. „Na dvornim plesu“ (§. 63 St. G.), 6. „Snm cesky“ (§. 53 St. G.), 7. „Lid nema brambor“ (§. 63 St. G.), 8. „Dvornich plesu videňskich“ (§. 63 St. G.) und 9. „Bude proden zamek“ (§. 63 und 64 St. G.) nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 1 Februar 1897, Z. 2284, die Weiterverbreitung der Nummer 22 der Zeitschrift: „Odborny list delniku a delnic organizace obuvniku, krejei, kozeniku, kloboucniku a probuznych odvetvi v prumysl devni spadajicich“ vom 27 Jänner 1897 wegen der Artikel: „Prochladovime“ (§. 65 a. und 302 St. G.) und „Krvavo sraska“ (§. 35 St. G.) nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Röniggrätz hat mit dem Erkenntnis vom 3 Februar 1897, Z. 745, die Weiterverbreitung der Nummer 4 (erste Auflage) der periodischen Zeitschrift: „Osv- ta lidu“ vom 23 Jänner 1897 wegen der auf der 2 Seite in der 2 Spalte abgedruckten 2 Sentenzen, beginnend mit den Worten „Panovnici si zosnovali“ bis „ducha hrdinskoho“ nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Röniggrätz hat mit dem Erkenntnis vom 5 Februar 1897, Z. 142, die Weiterverbreitung der zweiten Auflage der Nummer 4. der periodischen Zeitschrift: „Osv- ta lidu“ vom 23 Jänner 1897 wegen der auf 2 Seite in der 2 Spalte abgedruckten 2 Sentenzen, beginnend mit den Worten „Panovnici si zosnovali“ bis „ducha hrdinskoho“ nach §. 493 St. P. D. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnis vom 12 Februar 1897, Zahl 1825 die Weiterverbreitung der Nummer 17 der Zeitschrift: „Olmoucky Puzor“ vom 11 Februar 1897 wegen

ber Stelle vom „V jednom branskem listu“ bis „neprišla pri preliečení porotnim na pretrás? Š des Artifels „Tagblatt“ nach §. 493 St. P. O. verboten.

Kuratele.

L. 5184 (1811 3—3)
Wiktorja Gołab z Pietrzejowy uznana została za umysłowo chorą i kuratorem dla niej ustanowiony został Paweł Belkota z Pietrzejowy.

C. k. Sąd powiatowy.
Ropezyce, 28 lutego 1897.

L. 15932 (1810 3—3)
Iwan Bojczuk Iwana z Tekuczy postawiony w myśl §. 275 k. c. pod kuratelę; kuratorem jego Fedor Federiek z Tekuczy.
C. k. Sąd powiatowy.
Peczenizyn, 29 września 1895.

L. 41 (1757 3—3)
Józefa Samuela 2 im. Żeleskiego geometrę uznano umysłowo chorym, ustanowiono dlań Władysława Białaczewskiego kuratorem.
C. k. Sąd powiatowy m. d.
Sanok, 20 stycznia 1897.

L. 51310 (1756 3—3)
Pinkus Schamroth z Krakowa uznany umysłowo chorym, kuratorem jego Menasche Jozue Schamroth.
C. k. Sąd miej. delegowany
Kraków, 10 listopada 1896.

L. 3794 (1738 3—3)
Mikołaj Andrusyszyn z Ostryni uznany marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Piotra Gaeka z Ostryni.
C. k. Sąd powiatowy.
Tłumacz, 21 marca 1896.

L. 9620 (1741 3—3)
Józefa Huniewicza rolnika z Nowosiółek przedniego uznano za obłąkanego. Kuratorem ustanowiono Wasyla Nahirnego.
C. k. Sąd powiatowy.
Uhnów, dnia 20 grudnia 1896.

L. 2066 (1799 3—3)
Piotr Koń gospodarz gruntowy w Lubnie uznanym został na podstawie uchwały c. k. Sądu obwodowego w Sanoku z dnia 14 kwietnia 1896 do l. 2583 za marnotrawcę i że wskutek tego nadano mu kuratora w osobie syna Jędrzeja Konia.
C. k. Sąd powiatowy.
Dynów, 22 maja 1896.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1605 (1832 2—3)
Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomego Jana Lesniaka, iż przeciw niemu wniosk pod dniem 10 stycznia 1897 l. 321 Jakób Teitelbaum pozew o zapłatę 119 zł. 45 ct. w skutek czego dla niego kuratorem adw. dr. Chwaliboga w Jasle ustanowiono i termin do rozprawy sumarycznej na dzień 6 kwietnia 1897 o 9 rano w sądzie tuż wyznaczono.

Wzywa się Jana Lesniaka, aby ustanowionemu kuratorowi środków obrony udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił, gdyż w przeciwnym razie skutki z zaniebdania tego wynikił sam sobie przypisze.

C. k. Sąd powiatowy m. d.
Jasło, dnia 9 lutego 1897.

L. 1322 (1833 2—3)
Zawiadamia się z miejsca pobytu niewiadomego Karola Rączkę, iż przeciw niemu wniosk Mojżesz Wolf do l. 1322 pozew o zapłatę 150 zł. w skutek czego dla pozwanego kuratorem adw. dr. Pawłowskiego w Jasle ustanowiono i termin do rozprawy sumarycznej w Sądzie tutejszym na dzień 6 kwietnia 1897 godzinę 9 rano wyznaczono.

Karola Rączkę wzywa się, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił, lub innego sobie pełnomocnika ustanowił, gdyż skutki z zaniebdania tego wynikił sam sobie przypisze.

Z c. k. Sądu powiat. miej. del.
Jasło, dnia 9 lutego 1897.

L. 464 (1815 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Strzyżowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wasyla Pitulę, że Wolf Deutsch wniosk przeciw niemu dnia 2 maja 1894 l. 2252 pozew pto 11 zł. wa. z pn. z powodu czego do rozprawy według postępowania drobnotkowego wyznaczono termin na dzień 24 marca 1897 o godz. 8 z rana i dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora ad actum w osobie Tomasza Gołaja zastępcy wójta w Bonarówce.
Strzyżów, 22 lutego 1897.

L. 18279 (1761 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Bajusa Fecka, że dnia 27 listopada 1896 do l. 18279 wniosk przeciw niemu Stefan Bajus skargę o zapłatę 215 zł. aw., na którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 8 kwietnia 1897 o godzinie 9 rano tudzież że dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego ustanowiono kuratora w osobie pana dr. Józefa Radomyskiego adwokata z Gorlic.

Będzie zatem rzeczą pozwanego kuratorowi swemu wcześniej udzielił informacji do obrony, lub innego zastępcę sobie ustanowił, w przeciwnym bowiem razie skutki szkodliwe z zaniebdania tych ostrożności wyniknąć mogące pozwany sam sobie przypisać będzie musiał.

Gorlice, dnia 9 stycznia 1897.

L. 15030 (1817 3—3)
C. k. Sąd powiatowy zawiadamia Wojciecha Szpyta, iż przeciw niemu wniosk pod dniem 27 marca 1896 l. 3881 Berisch Laufer pozew pto 1 zł. 80 ct. w skutek czego dla niego z miejsca pobytu niewiadomego kuratorem adw. dr. Reichmana w Tarnobrzegu ustanowiono i do rozprawy drobnotkowej termin na dzień 15 marca 1897 o 9 rano wyznaczono.

Wzywa się tedy Wojciecha Szpyta, by się do rozprawy stawiał lub innego pełnomocnika sobie obrał, gdyż inaczej sprawa z kuratorem przeprowadzona będzie.

C. k. Sąd powiatowy
Tarnobrzeg, 3 stycznia 1897.

L. 2218 (1790 3—3)
C. k. Sąd obwodowy uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców ś. p. Maryanny z Wodoków Jaworowskiej, a to Hipolitę Julianę dwojga imion z Posłusznych Sawkiewiczów i Joannę Augustę dwojga imion Jaworowską, że przeciw nim wniosk dnia 9 lutego 1897 Antonina Przestrzejska pozew o uznanie prawa własności do 2/12 części dóbr Brosznów, część II. wyk. hip. 906 ks. gr. c. k. Sądu obwodowego w Samborze, który zadekretowano do postępowania sumarycznego i wyznaczono termin do obrony i dalszej rozprawy sumarycznej na dzień 26 marca 1897 na 10 godz. rano.

Gdy pozwane Hipolita Julianna dw. imion z Posłusznych Sawkiewiczów i Joanna Augusta dw. im. Jaworowska z życia i miejsca pobytu nie są znane, dlatego ustanowiono im kuratora w osobie pana adwokata dr. Irzyckiego-Maciejowskiego z zastępstwem pana adwokata dr. Goldberga w Samborze i temuż pozew doręczono.

Wzywa się tedy pozwanym Hipolitę Julianę dw. im. Sawkiewiczów i Joannę Augustę dw. im. Jaworowską, aby ustanowionemu kuratorowi informacji udzieliły lub innego pełnomocnika sobie ustanowiły i o tem Sądowi doniosły, inaczej złe skutki z zaniebdania tego wypływające same sobie przypisać będą musiały.

Sambor, 13 lutego 1897.

L. 7608 (1814 3—3)
Niewiadomego z miejsca pobytu Judę Billeta zawiadamia się, że w sprawie restytucyjnej jego przeciw Mojżeszowi Diamantowi o przywrócenie terminu do rozprawy w sprawie głównej o 168 zł. 37¹/₂ ct. ustanowiono dla niego kuratora ad actum w osobie Chaima Izraela Sturma ze Strzyżowa i wyznaczono termin do zakończenia rozprawy restytucyjnej na dzień 31 marca 1897.

C. k. Sąd powiatowy
Strzyżów, 23 grudnia 1896.

L. 1915 (1795 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brodach zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Leę Drach, iż Izrael Rapoport wniosk przeciw niej pod dniem 11 lutego 1897 do l. 1915 pozew o zapłatę kwoty 183 zł. 65 ct. wa. z pn., na który termin do rozprawy sumarycznej na dzień 12 maja 1897 o 10 godz. rano w biurze nr. 4 wyznaczonym został, i że dla niej ustanowiony został kurator ad actum w osobie dr. Jakóba Byka, adwokata w Brodach, któremu wymienioną uchwałę doręczono i któremu też potrzebną do obrony praw swoich informację udzielił lub Sądowi innego zastępcę wskazał ma, gdyż w przeciwnym razie następstwa zaniebdania tego sama sobie przypisać będzie musiała.

C. k. Sąd powiatowy.
Brody, 20 lutego 1897.

L. 7044 (1534 3—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie wdrażając na prośbę Emila Bertemiliana Brajera postępowanie amortyzacyjne wzywa niniejszem posiadacza rzekomo zaginionej policy as-kuacyjnej galicyjskiego ogólnego Towarzystwa ubezpieczeń z daty Lwów 1 listopada 1872 l. 2912, wedle której galicyjskie ogólne Towarzystwo ubezpieczeń we Lwowie obowiązane się wypłacić okazicielowi policy po śmierci Alojzego Tatarskiego kwotę

3700 zł., by w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni od dnia ostatniego zamieszczenia edyktu tego w urzędowej części „Gazety Lwowskiej“ licząc takową sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożył, względnie swe prawa do takowej wykazał, w przeciwnym bowiem razie takowa na ponowne żądanie proszącego za umorzoną uznana będzie.

Lwów, dnia 13 lutego 1897.

L. 9897 (1429 3—3)
Niewiadomą z miejsca pobytu Maryę Truchanową zawiadamia się, że tus. uchwałę tabularną z 15 lipca 1895 l. 7487 względem intabulacji prawa własności do ciała hip. whl. 166 i połowy whl. 165 gminy Sławna doręczono ustanowionemu dlań kuratorowi Janowi Siemaszkowi z Sławny.

C. k. Sąd powiatowy.
Zborów, dnia 27 października 1896.

L. 14182 (1518 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Peczenizynie zawiadamiając, że w Tekuczy w dniu 15 lutego 1895 zmarł ab intestato Jan Łopatynski emer. naucz. ludowy, którego spadkobiercy z życia i miejsca pobytu są nieznani, wzywa tych ostatnich, by swe prawa spadkowe do spadku po nim w przeciągu roku od dnia poniżej umieszczonego w tymże sądzie zgłosili i wykazali, gdyż inaczej spadek, którym tymczasowo Jan Gaborak zarządza tylko z tymi pertraktowanymi i tym przyznany zostanie, który stosownie deklaracje wniosła, w przeciwnym zaś razie skarbowi państwa przypadnie.

Peczenizyn, 3 września 1895.

L. 10094 (1430 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Onyska Andrejów, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 8 czerwca 1895 l. 6249 kuratorowi Semkowi Borysiak z Iwaczowa doręczoną została.

Zborów, dnia 25 listopada 1896.

L. 10531 (1431 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Mikołaja Nakonecznego, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 31 lipca 1895 l. 8402 kuratorowi Stefanowi Nakonecznemu doręczoną została.

Zborów, dnia 25 listopada 1896.

L. 11595 (1432 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Tomka Juźwina, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 22 czerwca 1896 l. 5948 kuratorowi Józefowi Procykowi doręczoną została.

Zborów, dnia 28 grudnia 1896.

L. 13097 (1433 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Zborowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Ignacego Pawliszyna, że przeznaczona dla niego uchwała tabularna z dnia 11 sierpnia 1896 l. 7322 kuratorowi Wasylowi Wowkowi doręczoną została.

Zborów, dnia 21 grudnia 1896.

L. 2899 (1502 3—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Naftalego Messera, iż w sporze wekslowym Reizli Hany 2 im. Halporn przeciwko niemu o 200 zł. aw. z pn. dla niego kuratorem adwokata dr. Salza ustanowiono, któremu nakaz zapłaty doręcza się.

Tarnów, dnia 11 lutego 1897.

L. 11049 (1507 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznana Chanę Gottfried, że w celu zastępowania jej w sprawie Wysokiego Skarbu przeciw niej pto 63 zł. 69 ct. doręczenia jej uchwały z dnia 6 kwietnia 1895 l. 3855 kuratorem dla niej adw. dr. Komerinera w Borszczowie ustanowiono.

Wzywa się zatem Chanę Gottfried, ażeby kuratorowi potrzebne wskazówki podała lub innego pełnomocnika ustanowiła.

Borszczów, 10 Sierpnia 1895.

L. 8594 (1504 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Krakowie w sprawie egzekucyjnej masy konkursowej Władysława Rauscha i firmy Lichtwitz i spółka pko Adamowi Roszkowskiemu pto 1770 zł. resp. 35 zł. 90 ct. ustanawia adw. dr. Chmurskiego kuratorem niewiadomego z miejsca pobytu Adama Roszkowskiego ze substytucją adw. dr. Guńkiewicza.

Kraków, 14 lutego 1897.

L. 1120 (1509 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Czarnym Dunajcu zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jana Kulawiaka „Karabina“, iż przeciwko niemu wniesli spadkobiercy ś. p. Wojciecha Kadłuba pozew o zapłatę kwoty 100 zł. a. w. z pn. wskutek czego mu kura-

torem Jana Weślaka ustanowiono i termin do sumarycznej rozprawy na dzień 24 marca 1897 wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.
Czarny Dunajec, 14 lutego 1897.

L. 3503 (1503 2—3)
C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że w sprawie wekslowej Chai Weinstonei, pko Franciszkowi Kozikowi i spół. 150 zł. z pn. ustanowił dla niewiadomego z miejsca pobytu Michała Kozika kuratorem adw. dr. Wojciecha Busia a jego zastępcę zapłaty z dnia 23 stycznia 1896 l. 1575 Michała Kozika przeznaczony i ogłaszamy edyktami.

Tarnów, 19 lutego 1897.

L. 2694 (1860 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Mojżesza Liebera z Brzozowa, 1. 2694 wniosk przeciw niemu pozew o zwrot pożyczki państwowej z r. 1860 Nr. Ser. 18752 na 100 zł lub zapłatę kwoty 25 zł. 25 ct., na który termin w tut. Sądzie na dzień 16 marca 1897 godz. 9 rano i pozew ten ustanowionemu dla niego kuratorowi p. adw. dr. Feitenburgowi z Brzozowa doręczono. W skutek tego wzywa się Mojżesza Liebera, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił, lub innego pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż w przeciwnym bowiem razie skutki z zaniebdania tego sam sobie przypisze.

Brzozów, 22 lutego 1897.

L. 625 (1856 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu K. Baraszów zamężną Brück, że w sprawie k. uprzyw. gal. akc. Banku hipotecznego przeciw Mojżeszowi i Ryfke Baraszowi pto 198 zł. i t. d. wyznaczony został termin na dzień 5 kwietnia 1897 o 10 godzinie rano i że kuratorem dla niej ustanowiony został adwokat dr. Kolarzowski, któremu ma Keile z Baraszów Brück udzielić potrzebnych informacji lub w czasie przedterminem podać Sądowi innego pełnomocnika do pod rygorem szkodliwych następstw prawnych.

Złoczów, dnia 13 lutego 1897.

L. 19108 (1861 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Gorlicach zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Michała i Stanisława Druciaków, że dnia 10 grudnia 1896 do l. 19108 wniosk przeciw nim Jan Mika skargę o własność lwh. 25 w Krywie, którą równocześnie wyznaczono termin do rozprawy na dzień 8 kwietnia 1897 o godzinie 9 przed południem, tudzież że dla niewiadomych z miejsca pobytu pozwanym ustanowiono kuratora ad actum w osobie Józefa Radomyskiego adwokata z Gorlic.

Będzie zatem rzeczą pozwanym kuratorowi swemu wcześniej udzielił informacji do obrony lub innego zastępcę sobie ustanowił, w przeciwnym bowiem razie skutki z zaniebdania tych ostrożności wyniknąć mogące pozwani sami sobie przypisać musieli.

Gorlice dnia 19 lutego 1897.

L. 7499 (1881 1—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie wzywa na prośbę Emila Bertemiliana Brajera postępowanie amortyzacyjne wzywa niniejszem posiadacza rzekomo zaginionej policy czki udziałowej czyli wkładowej kredytu filii Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie z daty 25 czerwca 1879 r. na kwotę 250 zł. a wedle salda z 1 stycznia 1896 na 517 zł. 6 ct. wa. opiewającej, by w przeciągu jednego roku sześciu tygodni i trzech dni od dnia ostatniego zamieszczenia edyktu tego w urzędowej części „Gazety Lwowskiej“ licząc takową sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożył, względnie swe prawa do takowej wykazał, w przeciwnym bowiem razie takowa na ponowne żądanie proszącego za umorzoną uznana będzie.

Lwów, 13 lutego 1897.

L. 19617 (1880 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnobrzegu sporze pisemnym Adama Kozłowskiego i Szymonowi Skarbek Malczewskiego 512 zł. z pn. ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego kuratorem dr. M. Gałęckiego z Tarnowa.

Tarnów, 17 września 1896.

L. 517 (1541 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy ogłasza wykreślenie z rejestru dla firm dynezych firmy „Rafael Wahl handel“ z Brzezianach i Roztoce z powodu tego przedsiębiorstwa.

Nowy Sącz, dnia 13 lutego 1897.

*) Wnioski członków winne być na 3 dni przed Zgromadzeniem wniesione na piśmie do biura przy ulicy Stolarskiej l. 15.

Falszowany jedwab

Należy wzór czarnej materii jedwabnej, którą się kupić zamierza, spalić, a fałszowanie natychmiast się wykaże. Prawdziwy czysto farbowany jedwab natychmiast się zwinię, zgasnie i nie zotawi wiele popiołu jasno-brunatnego koloru. (Fałszowany jedwab, który się prędko stłumia i kruszy) powoli się pali i zwiastuje końcowe nieci. (Jeżeli farbą bardzo nasiąknęły) i pozostawia ciemno-brunatny popiół, który się nie zwija, ale łamie. Zgniłszy popiół prawdziwego jedwabiu sproszkujemy go, z fałszywego zaś nie. Fabryka jedwabiu G. Henneberga (c. i k. dostawcy nadw.) Zurych. posyła na żądanie wzory franko, a suknie i całe szaty wprost do mieszkania, wolne od porta i cła.

JANA HOFFA PREPARATA SŁODOWE

dla osłabionych i chorych

szczególnie w chorobach piersi, płuc i krtani, kaszlu, chrypce, influency, niedokrewności, bladaczce, cierpieniach żołądka i hemoroidalnych, jakoteż w nerwowości i ogólnem osłabieniu ciała, jako dyetetyczny środek od lat 50 znakomicie używany i przez lekarzy zalecany. Do nabycia we Lwowie w aptekach pp. P. Mikolaseha, Beisera, Ruckera, Krzyżanowskiego, Blumenfelda i W. Teppa; w drogueryach pp. Freudmana i Menkesa; w sklepach pp.: Ballabana, Soleckiego i Ważnego, J. Zacharskiego w Samborze oraz wprost u Jana Hoffa c. i k. nadwornego dostawcy w Wiedniu I, Graben, Bräunerstrasse 8.

Preskpty z cennikami darmo i opłacone.

Uprzejmie proszę żądać tylko prawdziwego kuracyjnego Cognacu francuskiego pod marką ochronną „Amazonka na koniu” firmy Couriere & Comp założonej w r. 1850, spadkobierca G. Kondratowicz w Cognacu. Jedyna polska firma we Francji, reprezentująca na Wystawie lwowskiej we własnym pawilonie „BUTELKA” i odznaczona medalem złotym, poleca wielkie zapasy kuracyjnych prawdziwych francuskich Cognaców, a szczególnie dotychczas nieprzezwyczonego w swej dobroci Cognacu ministeryalnego, który nabywać można we Lwowie, w Krakowie, oraz we wszystkich renomowanych handlach, cukierniach i aptekach na prowincyi. — Z poważaniem August Chorzewski, jen. zast. ze stałą siedzibą w Krakowie, ul. Basztowa 1. 27.

Wątek dnia 12 marca 1897.

Teatr hr. Skarbka.

(wznowienie)

HAMLET

Tragedya w 5 aktach, Szekspira.

OSOBY

Klaudysz król duński	Hierowski
Gertruda, królowa matka Hamleta	Cioheka
Hamlet, synowie króla	Żelazowski
Polonjusz szambelan	Ruszkowski
Ofelja, jego córka	Stachowicz
Laertes, jego syn	Wostrowski
Horacy, przyjaciel Hamleta	Kliszewski
Gide, sternik	Nowacki
Rozenkranz (dworzanie)	Kwiatkiewicz
Ozyk	Swarczewski
Marcellus	Jednowski
Duch ojca Hamleta	Chm. eliński
Akorka	Gronicka
Aktor I.	Wysocki
Aktor II.	Hryniewicz
Grabarz I.	Feldman
Grabarz II.	Walewski
Pokojowiec	Sowiński
Dworzanin	Rechiński

Reżyser: Roman Żelazowski

Zawiadomienie.

Zakład kąpielowy św. Anny

we Lwowie, ul. Akademicka 10

zniżył ceny biletów abonamentowych.

10 biletów: wanna marmurowa I. kl.	zł. 6.—
(z bielizną) kosztuje obecnie	4.50
10 biletów: wanna marm. II. kl.	4.50
(z bielizną)	4.—
10 biletów: wanna cynk. (z biel.)	2.—
10 biletów: wanna III kl. (bez biel.)	354

Ceny biletów abonamentowych do łaźni parowej

pozostają niezmienione.

10 biletów: łaźnia I. kl.	6.—
10 biletów: łaźnia II. kl.	4.50

Nasiona

wszelkiego rodzaju i sadzonki cebulowe dostarczają Bracia Jellinek, hurtowny skład nasion, Bisenz, Morawa.

Katalog gratis.

Biurowisko-kaligraficzne N. Jaworskiego we Lwowie, ulica Chorażczyzna 1. 7, wykonuje: adresy, dyplomy, powinszowania, herby i rysunki techniczne, po cenach bardzo przystępnych.

BILANS

Towarzystwa kupieckiego dla handlu i przemysłu w Rozwadowie za rok 1896 t. j. za rok I istnienia.

Stan bierny	zł. et.	Stan czynny	zł. et.
Udziały członków	2000 —	Gotówka w kasie z d. 31/12	682 54
Wkładki oszczędności	3201 46	1896	5256 10
Długi Towarzystwa	5000 —	Pożyczki udzielone na skrypta	4363 75
Procent z góry pobrany	57 14	Pożyczki udzielone na weksle	261 17
Zysk za rok 1896	425 21	Koszta założenia i ruchom.	34 95
		Procenta z góry wypłacone	34 78
		Procenta zaległe	52
		Koszta procesowe	50 —
		Czynsz lokalu z góry zapłacony	10683 81

Rozwadów, dnia 5 marca 1897.

Dyrektora.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego 1. 12 dom Wernera.

(Zarządca Wł. J. Weber)

Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich.

Palcieutki Niemojowskiego, wszędzie do nabycia.

WODA FIOŁKOWA

Podajemy do wiadomości, iż pierwszy ośmiodniowy wiosenny jarmark na konie odbędzie się w Tarnowie dnia 30 marca br. i dni następnych.

HERBATE

aromatyczną uznaną za najlepszą

Fryderyk Schubuth

Lwów, Rynek 45.

pół kilo Congo zł. 1.90,
" Souchoong zł. 2.— i 2.30,
" zbiór majowy zł. 3.—,
" Kaisow zł. 4.—.
Okruchy herbaciane pół kilo zł. 1.60, 1.80, 2.30
Opakowanie nie zalicza się. Cenniki opłatnie.
Rok założenia 1789.

Darlehen

von 500 fl. aufwärts bis zum höchsten Betrage als Personalcredit coulant und discret besorgt Agentur Budapest, Postfach 107.

PP. Gimaniti & Co. Aptekarzy w Paryżu
Przyrządzone wyłącznie z liści peruwiańskiej rośliny Matico.
szprycowanie to zasłużyło sobie w przeciagu lat kilku na powszechne wzięcie. Leczy w bardzo krótkim czasie najpoważniejsze rzeżączki.
W Paryżu, 8, ul. Vivienne, i w głównych aptekach.

We Lwowie: w aptekach pp. Mikolaseha, Wawiorskiego, Beisera, Krzyżanowskiego, Ehrbara, Ruckera i Sklepińskiego

uwaga z twarzy przyszeze, liszaje, trądziki, pierzchnienie i łuszczenie skóry, wygładza zmarszczki, pory i doły ospane. Twarz odświeża, wybiela i wydelikaca. Cena 1 zł.

Handel herbaty i kawy EDMUNDA RIEDLA

we Lwowie, plac Maryacki 1. 10

Herbatę

zbiór majowy

4. kl. CONGO	zł. 1.60
SOUCHONG czarna	2.—
zbiór maj.	3.—
KAISOW	4.—
MILANGE de Lond.	4.—
WYSIEWKI herbac.	1.30

herbat najlepszej

1.60

Opakowanie nie liczy się.

Zamówienia z prowincyi wysyła się odwrotną pocztą.

KAWY

o smaku czysto aromatycznym, rozsyła franko opłacone do stacji poczt. 4 1/4 kg w woreczku.

Portorico	zł. 9.—
Guba gruboziarnista	9.50
Ceylon zielona	10.—
przednia	10.40
ziarna	10.75
perłowa	10.75
Mocca arabska arom.	10.75
Jawa złota	10.75

XVII. Sprawozdanie rachunkowe Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Tarnowie

Stowarzyszenia zarejestrowanego z odpowiedzialnością ograniczoną za rok 1896.

Stan czynny:	zł. et.	Stan bierny:	zł. et.
Kasa	9385 48	Udziały członków, 382 sztuk po 50 zł.	19100
Pożyczki na weksle	2329 1 32	Fundusz zabezpieczenia	2734
Różne pretensje do członków Towarzystwa	7578 91	Ogólny fundusz rezerwowy	3813
Realność Towarzystwa (dwupiętrowy dom)	46855 95	Fundusz rezerwowy dla srat	16500
Papiery wartościowe (losy)	611 —	Wkładki oszczędnościowe	145166
Z rachunku żyra Banków	200 —	Reeskont weksli	60774
Urządzenie	619 88	Pożyczka na realność Towarzystwa	14136
		Niepodniesiona dywidenda od udziałów	677
		Niepodniesione odsetki od udziałów	1533
		Odsetki od funduszu zabezpieczenia	1777
		Odsetki od weksli na rok 1897	
		pobrane	1878
		Czynsz z realności na 1897 z góry	6678
		pobrane	348152
		Czysty zysk	298152 54

Rachunek zysków i strat.

Przychód	zł. et.	Rozchód	zł. et.
Saldo czystego zysku z roku 1895	20 69	Odsetki od wkładek oszczęd.	6330
Odsetki przenoszone z r. 1895	1011.56	Odsetki od funduszu zabezp.	37
Odsetki od weks. pobr. z r. 1896	18747.24	Odsetki od pożyczki hipotecz.	62
	19758.80	Odpisanie ruchomości (urządzenia)	406
Odsetki od resk. weksli	3161.14	Koszta administracyjne	19
Odsetki na rok 1897 pobrane	1777.64	Należności skarbowe	5078
Dochody z realności	4938 78	Czysty zysk	17935 47
	3094 76		

Uwagi: I. Z początkiem roku 1896 liczyło towarzystwo 209 członków, w roku 1896 przystąpiło do towarzystwa 20 członków a wystąpiło 19 członków, towarzystwo z końcem roku 1896 210 członków.

II. Z początkiem roku 1896 wynosiły udziały członków 387 sztuk po 50 zł. kwotę 19350 zł., w ciągu roku 1896 wpłacono 20 sztuk udziałów po 50 zł. 25 sztuk udziałów po 50 zł. zatem stan udziałów z końcem roku 1896 wynosi 412 sztuk po 50 zł. w łącznej kwocie 20600 zł.

III. W roku 1896 wypowiedziano 7 sztuk udziałów po 50 zł. 350 zł., które w roku 1898 wypłacone będą.

IV. Uchwaloną na walnem zgromadzeniu członków towarzystwa z dnia 14 lutego 1897 dywidendę od udziałów członków do poboru dywidendy uprawnionych to jest po 50 ct. od udziału wypłaca kasa towarzystwa począwszy od 1 lipca 1897 r.

Komisja rewizyjna:

Józef Schwarz, Joachim Maschler, Leon Siegler.